Ludas Matyi

V. évfolyam, 44. szám

SZATIRIKUS HETILAP

1949 október 27

Az Árpád-híd elérte a Margitszigetet

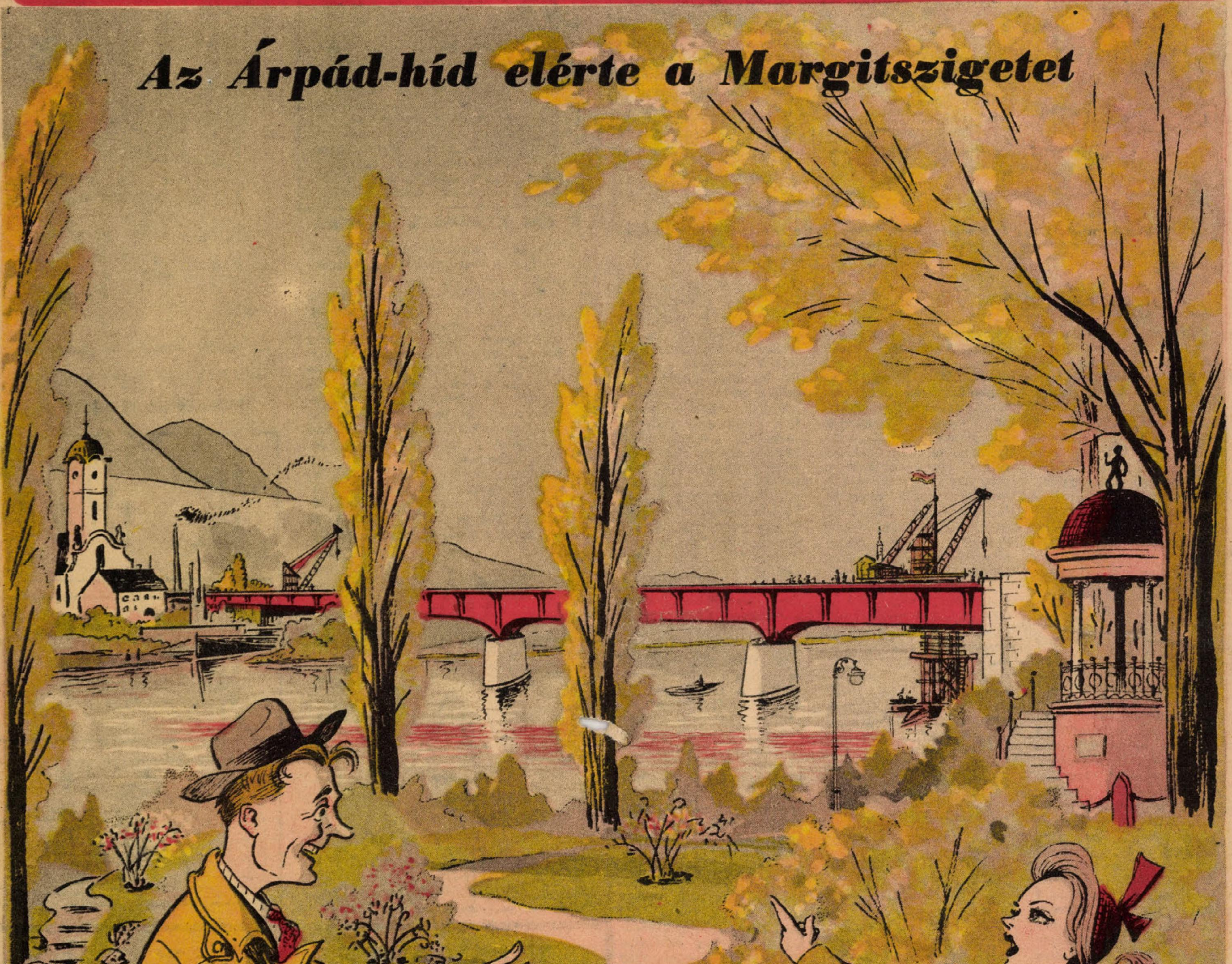

— Nem szégyeli magát, Pista, a híd egy hónappal előbb ide tud érni, maga meg egy negyedórát késik!

70 fillér

Természettudományi kiállítás a Nemzeti Múzeumban

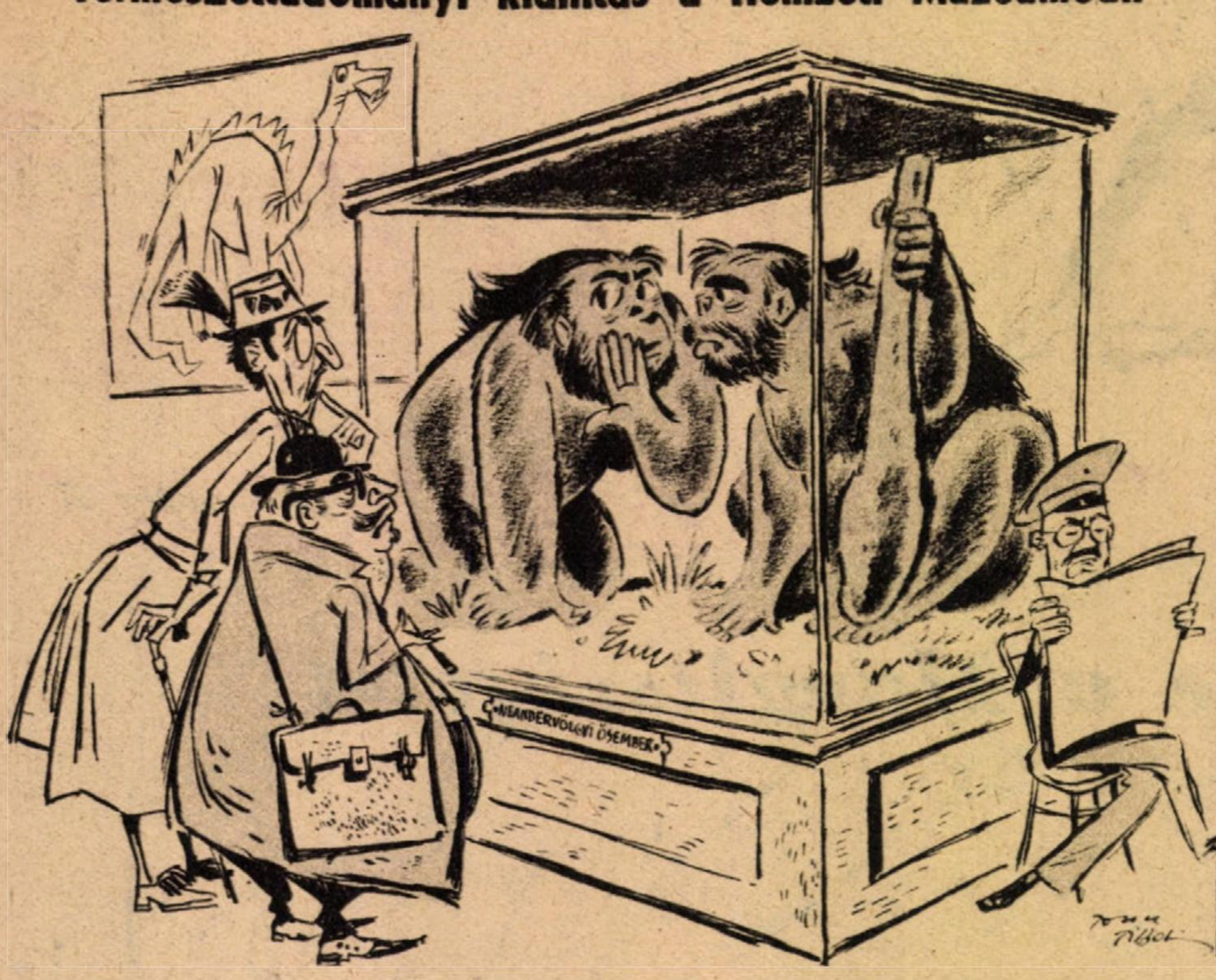

A neandervölgyi ősember: Pfuj, hogy ilyen utódaink is vannak!

TEHETSÉGKUTATÓ-PÁLYÁZATUNKON DIJAT NYERT.

Múzeumkerti idill

Szeretem a szép fiatal nőket, a helyes kisgyerekeket, a természet lágy ölét meg a benzinszagot. Szeretem még a beefsteaket is tükörtojással és a badacsonyi kéknyelűt, de ez most nem tartozik szorosan a tárgyhoz. Ellenben nem szeretem az öt kilón felüli tankönyveket szigorlat előtt. Ezért aztán a legkövérebb példányt kivittem magammal a Múzeumkertbe. Nem a beefsteaket, hanem a tankönyvet. Ez csak logikus? A szép zöld park, a bájos aranyos fiatal mamák édes csemetéikkel, a motalkóbűz felejtetni fogják a tanulás szent undorát, megacélozzák akaratomat, beretvaélessé köszörülik agyamat — de ha nem, hát undorodni is sokkal egészségesebben lehet a szabadban. És még egy: a Múzeumkert életemnek időnként vissza-visszatérő, mágikus jelentőséggel bíró szent helye. Hogy mást ne mondjak, már zsenge ifjúságomban itt dörrentettek először alapszerven a józsefvárosi apró magyarok, amikor golyózás közben némi differenciák támadtak és itt szúrta hosszú hegyes botjára életem első futballabdáját a csősz, amikor egy hosszúra sikerült sarokrúgás után nagyot csörömpölt a Múzeum egyik ablaka. Meg aztán nyolcéves koromban itt estem át először a szerelem gyötrelmein és itt fogadtam kemény férfibosszút a női nem iránt, amikor imádatom tárgya, egy nálam alig húsz évvel idősebb szárazdada csalfán elhagyott egy szföv. tűzoltó kedvéért, pedig nekem akkor még rollerom is volt. Később a Múzeumkertben készültem az érettségimre — meg is látszott rajta: rengeteg zöldet beszéltem össze. Egyszóval itt tanultam meg, hogy az élet nem habosfánk, meg nincsen rózsa tövis nélkül, meg addig jár a korsó a kútra, amíg az ötéves terv keretében vízvezetéket nem építenek.

Eme történelmi visszapillantás után tehát itt ingyen ülök egy spenótzöldre mázolt, néhai Buchwaldról elnevezett széken. (Csak tudnám, hogy bútorgyáros volt-e eme úriember, vagy egészségügyi felügyelő. Mindenesetre ő alapította a „Buchwald-nénikék" révén nemrég még közismert rendet.) Térdemre és lelkiismeretemre az ember anatómiájának atlasza nehezedik. Már-már belemerülök a zsigertanba, amikor — esküszöm, én nem tehetek róla — szemben az a bájos ifjú mama egy kissé túlmerészen rakja keresztbe feltűnően csinos lábszárait. Szólni kellene neki valami ilyesmit: „Drága asszonyom, itt szegény, tanulástól elgyötört diákok is vannak, legyen irgalmas árva lelkeinkhez!" Nem, azért is erős leszek! A szív két pitvarra és... „Ó bocsánat! Igazán nem tesz semmit, hogy keresztül tetszett tolni a kocsit a lábamon. Komolyan mondom, direkt jólesett. Hogy a cipőmnek? Nem, annak kifejezetten jót tesz az ilyesmi." Szóval a szív két pitvarra és két kamrára oszlik. A baloldali... Na tessék, most a másikat rakja keresztbe! És milyen ennivaló a kicsikéje. „Cuncimókus, atyalapatyala deje ide a bácihoz! Ad neted a báci bajackot, bizony. Kéjsz bajackot a bácitól?" Úgy látszik, nagyon hülye lehettem, mert a szőke csöppség megvetően végignéz, majd így szól: „Fjászt!" A bájos mama csilingelve kacag. Gyerünk vissza a zsigerekhez, azok nem inzultálják az embert! A szív... Huh, mi volt ez?! Iszonyú ütés a tarkómon, egy pillanatra elsötétül előttem minden. „Bácsi kérem, ne tessék haragudni, én Winnetou vagyok, a barátom itt Old Shatterhand és irokézekre vadászunk. Csak a bácsinak olyan nagy a feje, hogy véletlenségből azt találtuk el." Pöttöm kölyök, fején tollseprővel, igazán nem lehet rá haragudni. A könyvem fölé akarok hajolni, de egy mennyországkékszemű kis drágaság lovagol a térdemen és kövér angyalujjacskáival ennivalóan tépkedi ki a színes ábrákat. Szelíden próbálom lebeszélni, erre sikoltozni kezd, jön a nagymama és vén szatírnak nevez. Szóval a szív... „Tudod angyalom, az enyém négy és félkilóval született, csak sajnos kevés volt a tejem. Te is naponta fürdeted?" „Könyörgöm hölgyeim, ha tejgazdasági problémák gyötörnek, elolvasom a Tejért évi hivatalos jelentését, de nekem most — anatómiából kell szigorlatoznom!" Erre szemtelen fráternek neveznek és lesújtó pillantások közepette elvonulnak. A szép mama viszont rámmosolyog és megkérdi, hogy hány óra van. Közben, ha lehet, még merészebben ül egy árnyalattal. Na tessék, így nősüljön meg az ember. Míg az a szerencsétlen férj valahol a munkahelyén gürcöl, neje őnagysága fiatalembereket szédít a Múzeumkertben. Szerencséje annak az embernek, hogy én erős jellem vagyok. Borzasztó, lassan dél és én még mindig nem vettem át a szívet. „Perecet tessék!" „Bácsi, vegyél nekem egy perecet!" — szól rám egy kis fekete göndörhajú tündér. Muszáj venni neki, erre a kisöccse bőgni kezd. Szerencsére — éppen jön egy bácsika, orra helyén és kezében egy krumplival. A kettő között mindössze annyi a különbség, hogy a kezében lévő burgonyából vékony pálcikák állnak ki és a végükön színes propeller forog. Veszek egyet a kisöcsinek. Ez a vesztem, mert megkezdődik az általános elözönlés. A kis szőke a nyakamban csücsül, tépi a hajamat és üvölt: „Pösze bácsi, adj barackot!" A fekete tündér az ölemben rágcsálja a perecet és az ingembe dugja a morzsát, öccse a cipőfűzőmet oldozza, Winnetou harci bárdjával igyekszik megskalpolni, az ifjú mama pedig gyöngyözve-csilingelve kacag, eszem a nájlonjait! Perceken belül körben forgok, kinn a bárány, benn a farkast játszunk, később homokozni megyek, estefelé sor kerülhet még egy parti rablópandurra. A mamák kissé csodálkozni fognak, miként kerültek zsengekorú gyermekeikhez az emberi test különböző részeit ábrázoló színes ábrák. Estefelé piszkosan, holtfáradtan megyek haza, anélkül, hogy egy sort is tanultam volna. Ezzel szemben írtam egy humoreszket és ez is több a semminél. Ha nem is sokkal...

Ifj. Németh Zoltán.

Duett

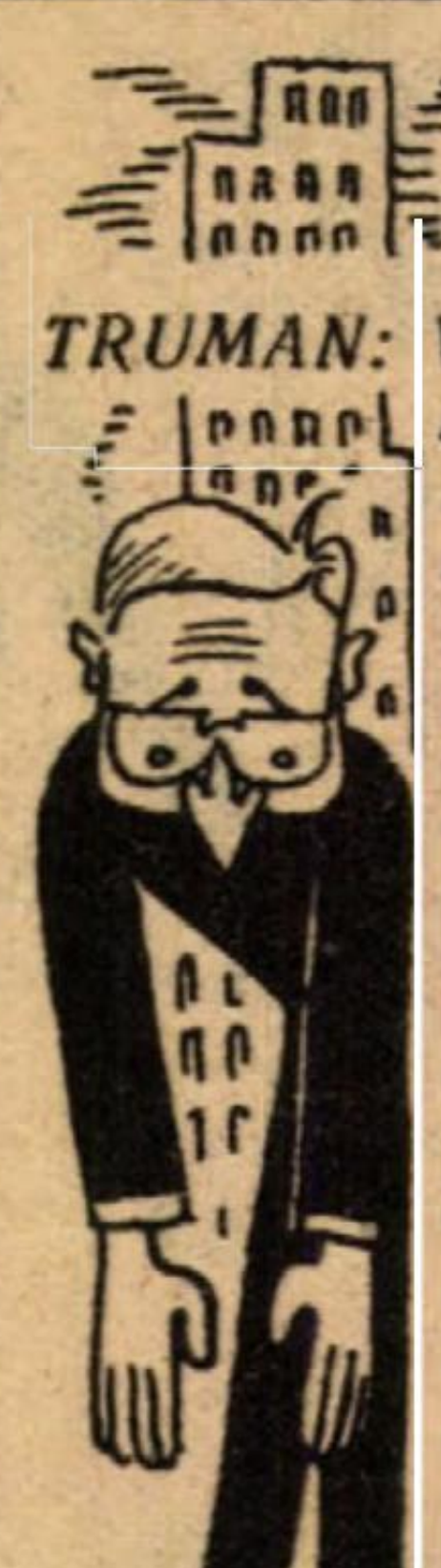

TRUMAN: *Vak varjucska, csipi csóka,*
Harry bácsi öreg róka:
Ez lesz ám a finom móka:
Dőlj a keblemre Titóka!
Ide figyelj Tító kincsem,
Skrupulusom nékem nincsen,
Kedvellek és télen-nyáron,
Te leszel a kicsi párom!
Befogadlak a családba,
Gyere velem a Tanácsba,
A Tanácsba beleraklak,
Csatlósaim megszavaznak,
Sok jót hallottam felőled,
Embert csinálok belőled,
Sötét multad letakarom,
A szennyt rólad levakarom,
A Tanácsban, amely népes,
Igy leszel te szalonképes!

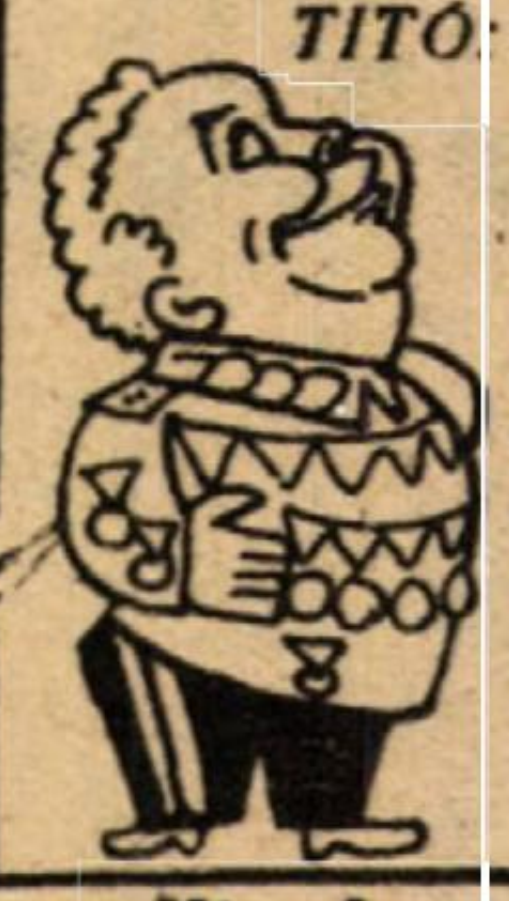

TITÓ: *Harry bátyám olyan kedves,*
Hogy a szemem könnytől nedves,
Egy életem, egy halálom,
Eztet én majd meghálálom!
Meghálálom fenemódon,
Keresni fog eme bóton!
Mellem dagad, arcom ragyog:
Bizalmára méltó vagyok!
Visszafizetem a kölcsönt:
Épitek még kétszáz börtönt!

Ki akar férjhezmenni, ihajlárom!

A Magyar Nemzet vasárnapi számában ezt az igazán nem mindennapi hírdetést olvastuk:

> **Magánhirdetés.** Lányok, lányok, magyar lányok, vajjon rátok hol találok. Nem vagyok én telhetetlen, megelégszem egyiktökkel. Ki lesz hát az oldalamon életpárom, boldogságom. Van még legény, magyar legény, az Alföldnek sík mezején. Igy keresem a kedvesem, ki úgy érzi, írjon nekem. 36 éves, református, középmagas, állásban lévő, otthonnal rendelkező legényember vagyok. Jelige: Békebarát.

Bizonyára számosan lesznek, akik szívesen hozzámennek ehhez a békebarát narodnyikhoz, hogy nagyobb gusztust csináljunk a dologhoz, ide is rajzoljuk az illetőt, persze csak elképzelésünk alapján.

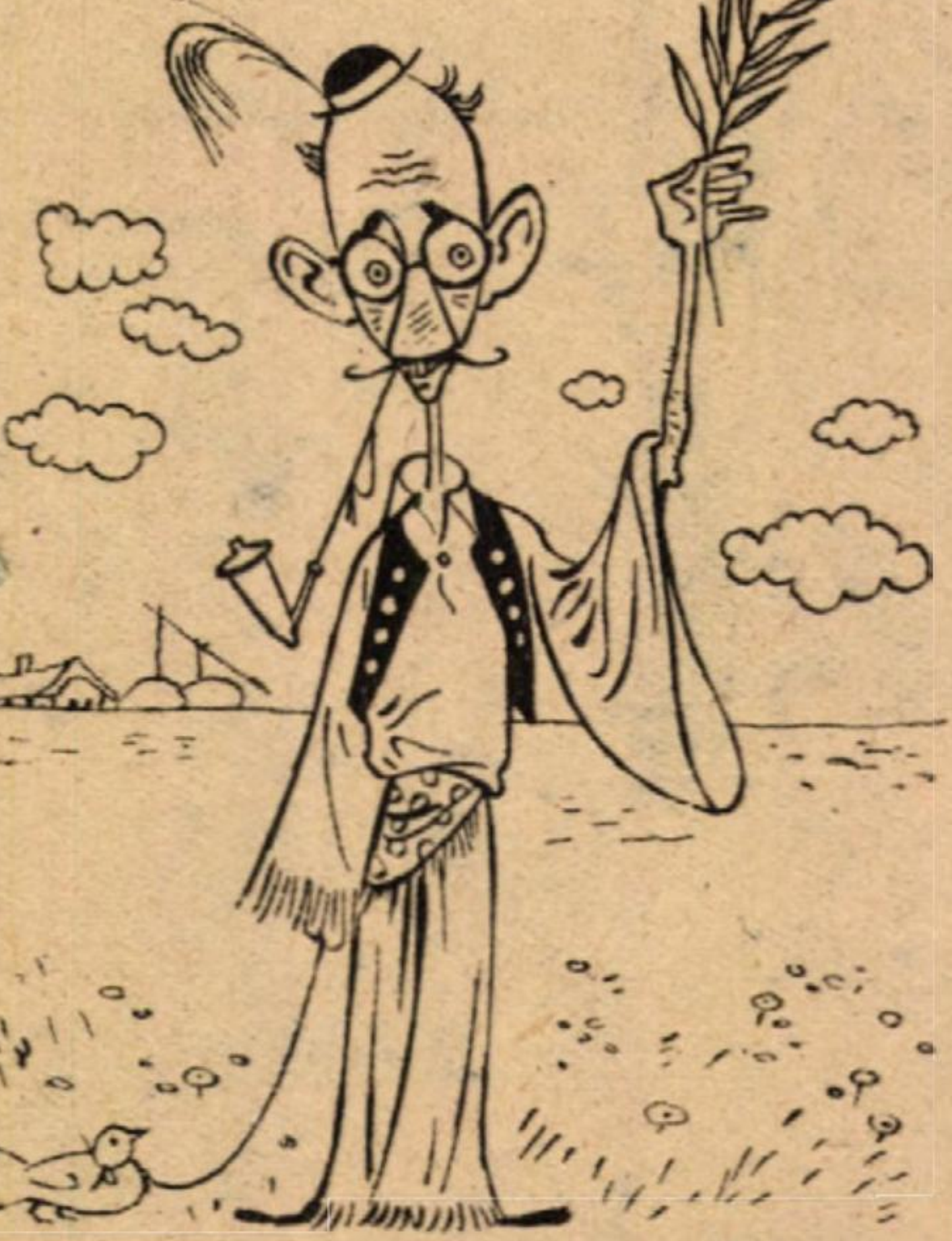

Tolbuchinnak kardja hozott
Pestnek szabadságot, békét
Szabadságunk s békénk őrzi
A nagy hadvezér emlékét.

Őszi idill

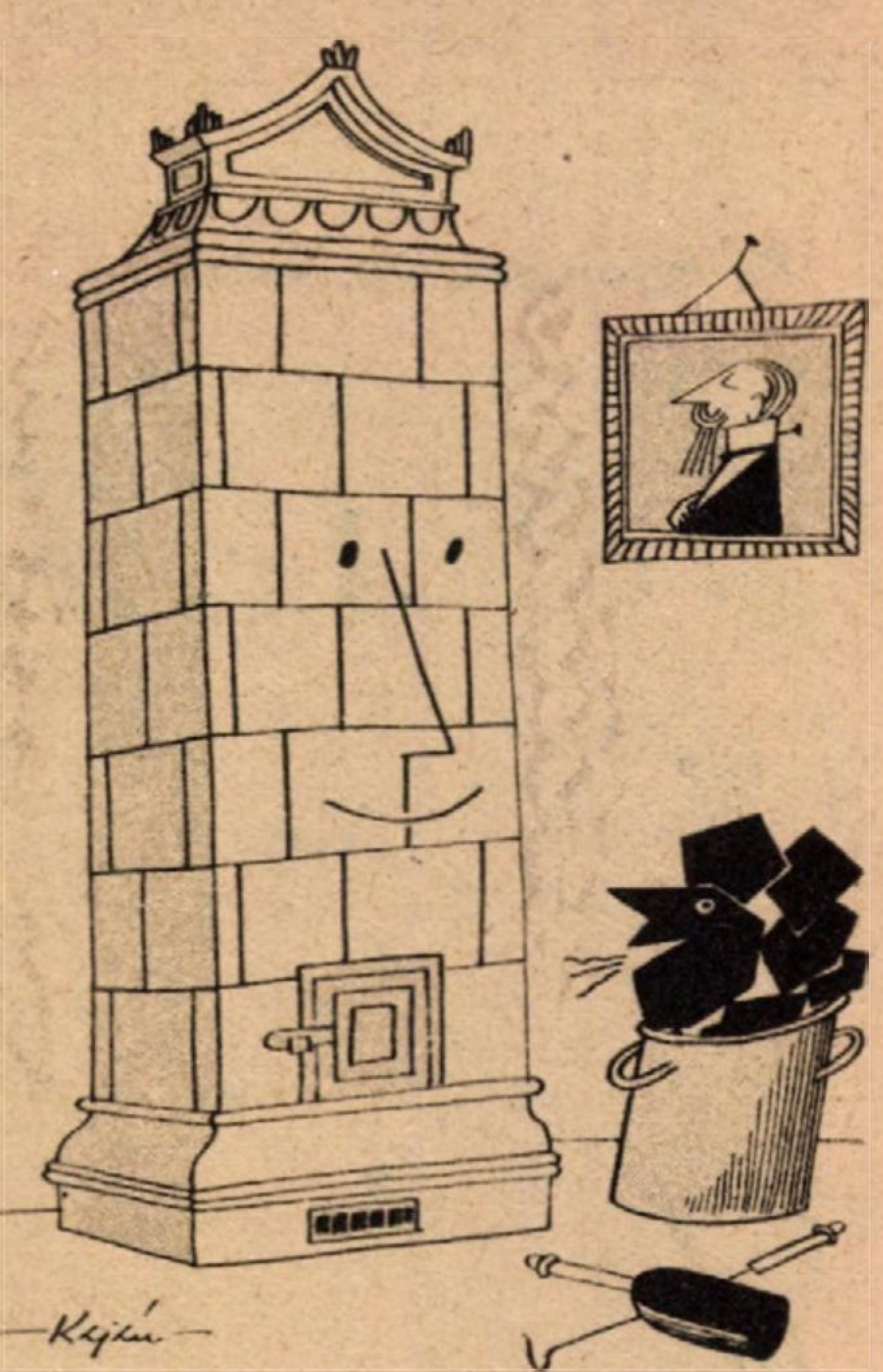

Kályha: No, alaposan tűzbejöttem magától.

Szén: Nem csoda, egyikünk sincs fából.

Ebadta kölyke és a parittya

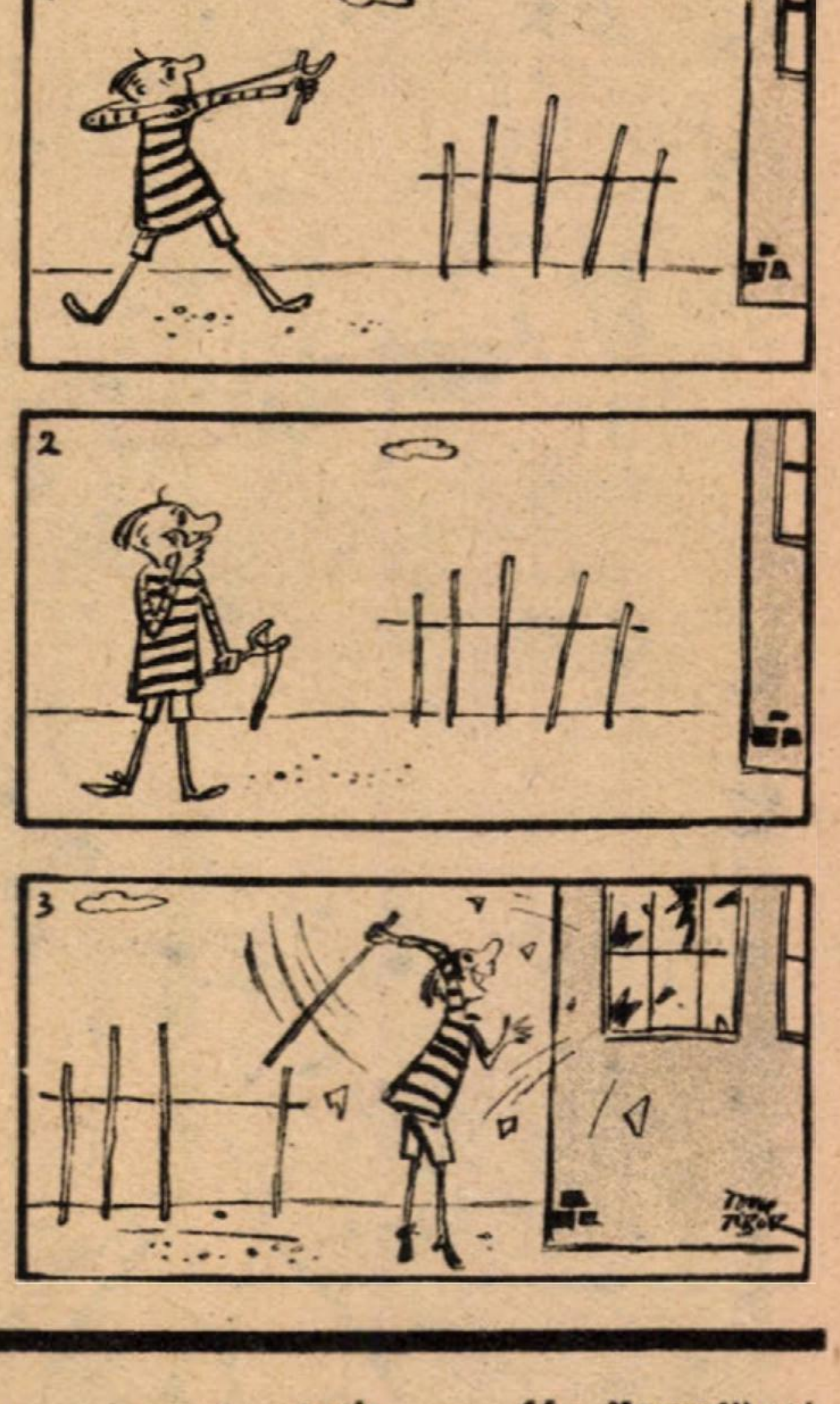

25 perc alatt meg kell fejteni!

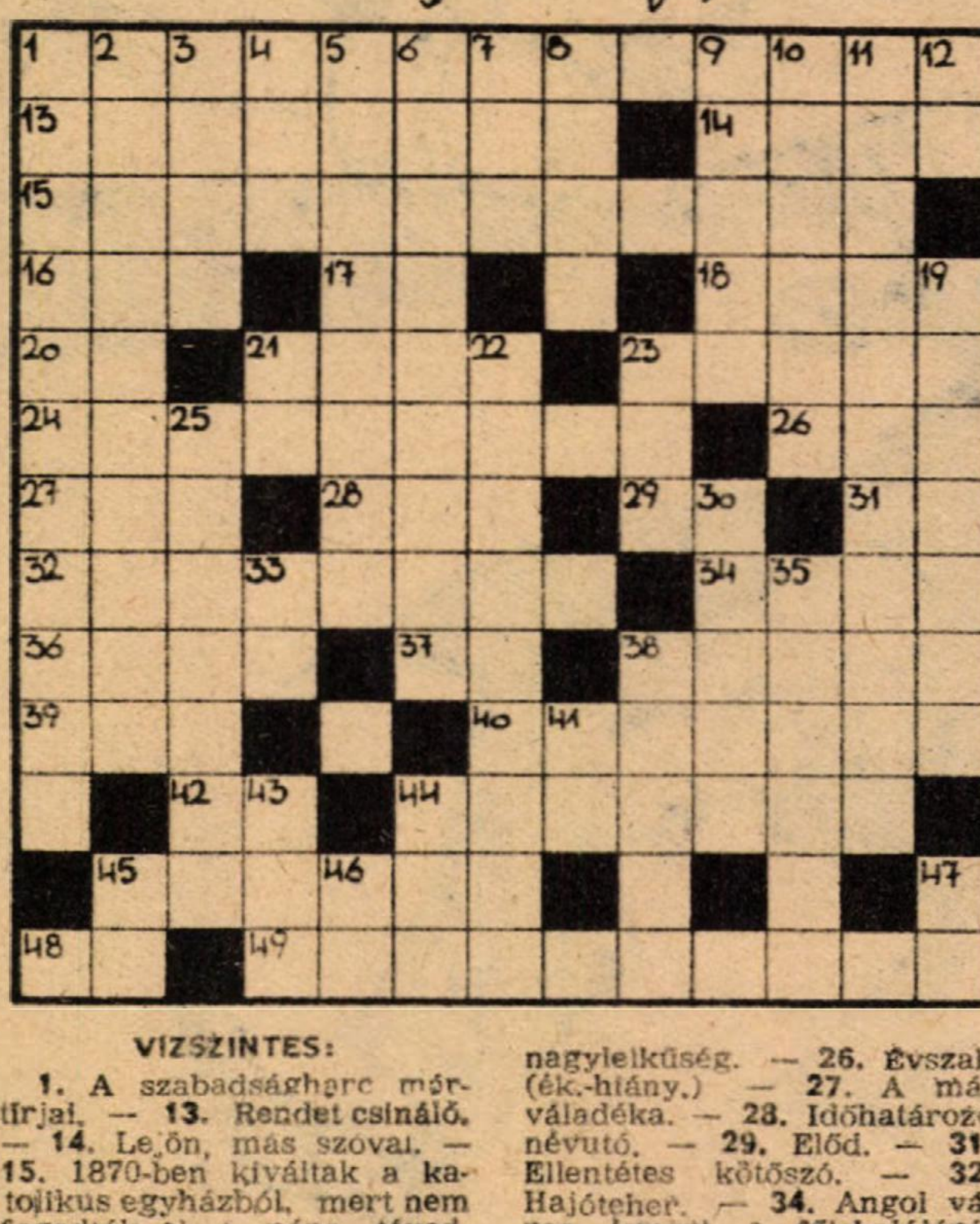

VIZSZINTES:

1. A szabadságharc mártírjai. — **13.** Rendet csináló. — **14.** Le,ön, más szóval. — **15.** 1870-ben kiváltak a katolikus egyházból, mert nem fogadták el a pápa tévedhetetlenségének dogmáját. — **16.** Lehetőség. — **17.** D. A. — **18.** Igen fontos nyersanyag. — **20.** Erdő, páros betűi. — **21.** Megszólítás. — **23.** Délamerikai állam neve, kiejtve. — **24.** Nemesség, nagylelkűség. — **26.** Évszak (ék.-hiány.) — **27.** A máj váladéka. — **28.** Időhatározó névutó. — **29.** Előd. — **31.** Ellentétes kötőszó. — **32.** Hajóteher. — **34.** Angol város, ismert a főiskolájáról és hajdivatjáról. — **36.** Búzadara. — **37.** Hóléc. — **38.** Olasz tartomány és székhelye. — **39.** Az angol „it is" rövidített alakja. — **40.** Magyar hanglemezmárka. — **42.** Nagyobb időszak. — **44.** Használható írószer. — **45.** A jelenkor legnagyobb francia költője. — **48.** Növény. — **49.** Költői zsengék.

FÜGGŐLEGES:

1. Kimeríthetetlen erőforrás, a békés építőmunka nagy ígérete. — **2.** Hajók „teherpályaudvara". — **3.** Nem tud tovább menni. — **4.** Dativus rövidítése. — **5.** Az írott művek összessége. — **6.** Ma már elektromos áram szolgáltatja. — **7.** Csigafajta. — **8.** Mérsékeltövi ragadozó. — **9.** Kártyajáték. — **10.** A csiszolt kőkor másik neve. — **11.** Francia szigetcsoport a Csendes-óceánon. — **12.** Építőanyag. — **19.** Színdarab-részlet. — **21.** Személyes névmás. — **22.** Magyar film címe. — **23.** A makaróni is ez (!) — **25.** Az őrszobára vezet. — **30.** Északfrancia város. — **33.** O. Z. — **35.** Nem engedem! — **38.** Egyesülés, idegen nyelven. — **41.** O. T. — **43.** Jaj, latinul. — **44.** Jövendőmondó. — **45.** Névelők. — **46.** Gúla, mássalhangzói. — **47.** Egyszerű „gép".

Legutóbbi rejtvényünk megfejtése:

TITOKTARTÁS A
AKADÉMIA SZAG
REP T GDA EBI
TRAMBULIN LLL
ÁVD ATORTA AE
RÁ ELENGEDIK
MRZ K UP ITT
A ACEREMÓNIA
RÁBIZ WIRY LA
THOREZ TAKAR
ÁLLÁSTALAN NÉ
S ÁD OLASZHON
SZAGLÁS AJKA

GÁDOR BÉLA:

Kedves ismerőseink

A drámaíró, aki tudja mi kell!

Az ebben a rovatban szereplő egyének mind élő személyek, ha tehát valaki magára ismer bennök, legfeljebb nem köszön vissza nekem.

A drámaírót, aki tudja, mi kell, Renyhe Bélának hívják s közismert személyiség abban a négyszögben, amelyet a Bajcsy-Zsilinszky-út, Andrássy-út, Nagykörút és Rákóczi-út határol. Itt cikázik Renyhe Béla reggeltől napestig, zsúfolt aktatáskával, gondoktól hajlott háttal s jóltáplált arcán az örök aggodalom és sértődöttség kifejezésével. Gyakran láthatjuk őt, amint egy-egy mozgó autóbuszról leugorva másik jármű után veti magát, lihegve felpattan rá és tovább robog kifürkészhetetlen céljai felé. Az eszpresszók közönsége is jól ismeri őt. Ott ül a félhomályos sarokban egy rövid szimplára borulva s izgatottan várja társszerzőjét, aki a feketéjét majd kifizeti. Ha az végre megérkezett, a szomszédos asztaloknál ülők ilyen párbeszéd-töredékeket hallhatnak:

— Hát nem bánom. Margit legyen übétag és ez esetben Péter lehetne élmunkás, aki éppen egy újításon dolgozik...

A napokban a Dob-utca és Körút sarkán összeütődtünk.

— Öregem, — mondta a szokásos üdvözlések és hogyvagyozások után — ez így nem mehet tovább. Én már azon a ponton vagyok, hogy abbahagyom az egészet.

— Mi az, ami nem mehet tovább? — kérdeztem szigorúan.

— Ne érts félre. Nem a nagy dolgokról van szó. Újjáépítés, hidak, termelés, mindez rendben van. De ami a kultúrfronton történik, öregem, ne haragudj, ez abszurdum.

— Hát kétségtelenül vannak hibák...

— Hibák? Csekélység. Én csak egyet mondok: gondoltad volna valaha, hogy a demokrácia ötödik esztendejében egy Renyhe Béla még nem került színre? Mert, öregem, ez a helyzet. Elnyomják az igazi tehetséget. Magyar darabok után siránkoznak. Húszat írtam eddig, egy sem kellett.

— Talán nem mai a témájuk...

— Nem mai? — Keserű kacajt hallatott és olyan közel hajolt hozzán, hogy az orrunk összeért. — Czinka Panna talán nem mai? Írtam, öregem, egy Czinka drámát, két felvonás egy bokorban játszódik, ahol Panna bújik. Minden öt percben bejön valaki egy vörös zászlóval. Azt hiszed kellett nekik? Nem kellett. Legalább harminc nyíltszíni taps volt benne. De nem vezércikkszólamok. Tiszta szocialista reálizmus elejétől végig. Visszaadták. Rendben van, gondoltam, Czinka Panna nagyon le van játszva. Írtam egy Dózsa-darabot, ötven paraszt van egyszerre a színen, egy gombostűt nem lehet leejteni. Amellett szerelem is van benne, meg humor. Az sem kellett nekik. Hát mi kell? Csak Shakespeare, meg Molière kell? Meg Lope de Vega? Írtam egy Martinovicsot nekik. Huszonnyolc kép volt, kétszáz sűrün gépelt oldal, vékony selyempapíron, húsz deka az egész. Visszaadták.

— Talán a drámai szerkezettel volt baj — vetettem közbe.

— Szerkezettel? Látszik, hogy nem ismered a dolgaimat. Csupa szerkezet minden darabom. Olyan felvonásvégeim vannak, mint az atombomba. Írtam például egy gyarmati drámát. Negyven kizsákmányolt bennszülött a főszereplője. Egyetlen darabban negyven bennszülött! Ilyen még nem volt. Az sem kellett nekik! Gondoltam, hogy talán túltragikus, azért nem játszák. Erre írtam egy vígjátékot, amely a W. M. zuhanyozójában játszódik. Nem kellett. Írtam egy bányászbohózatot zenével. A második felvonás végén ezt éneklik:

Miközben a szenet fejtem,
A babámat elfelejtem.

Biztos öt függöny, ütemes taps állva. De nekik ez sem kellett. Most ehhez mit szólsz?

— Hát így nem tudom megítélni. Talán íróilag nem voltak jól megoldva.

— Íróilag?! — Renyhe Béla kidülledt szemmel hadonászott az orrom előtt. — A legutolsó darabomhoz direkt három társszerzőt vettem. A tantiem ugyan háromfelé oszlik, de legyen jó az a darab! Egy írta bele a humort, egy a lírát, egy pedig a drámát. Mondhatom, hogy kolosszálisan sikerült. Elejétől-végig pereg benne az irodalom. Most kíváncsi vagyok, ezt milyen ürüggyel fogják visszaadni.

Egy pillanatra most elengedte a kabátgombomat és ezt az alkalmat felhasználtam arra, hogy elbúcsúzzam. De mégsem úsztam meg szárazon.

— Leköteleznél — mondta ellentmondást nem tűrő hangon, — ha elolvasnád ezt a darabot. Kíváncsi vagyok a véleményedre.

Táskájából kiemelte a kéziratot és a kezembe nyomta. A fedőlapon ez állt:

Az a huncut extraprofit.
Vígjáték 3 felvonásban.

Kétszázötven oldal volt az egész, selyempapírra nyomva. Elég lesz egy hónapra.

Szegény Franciaország

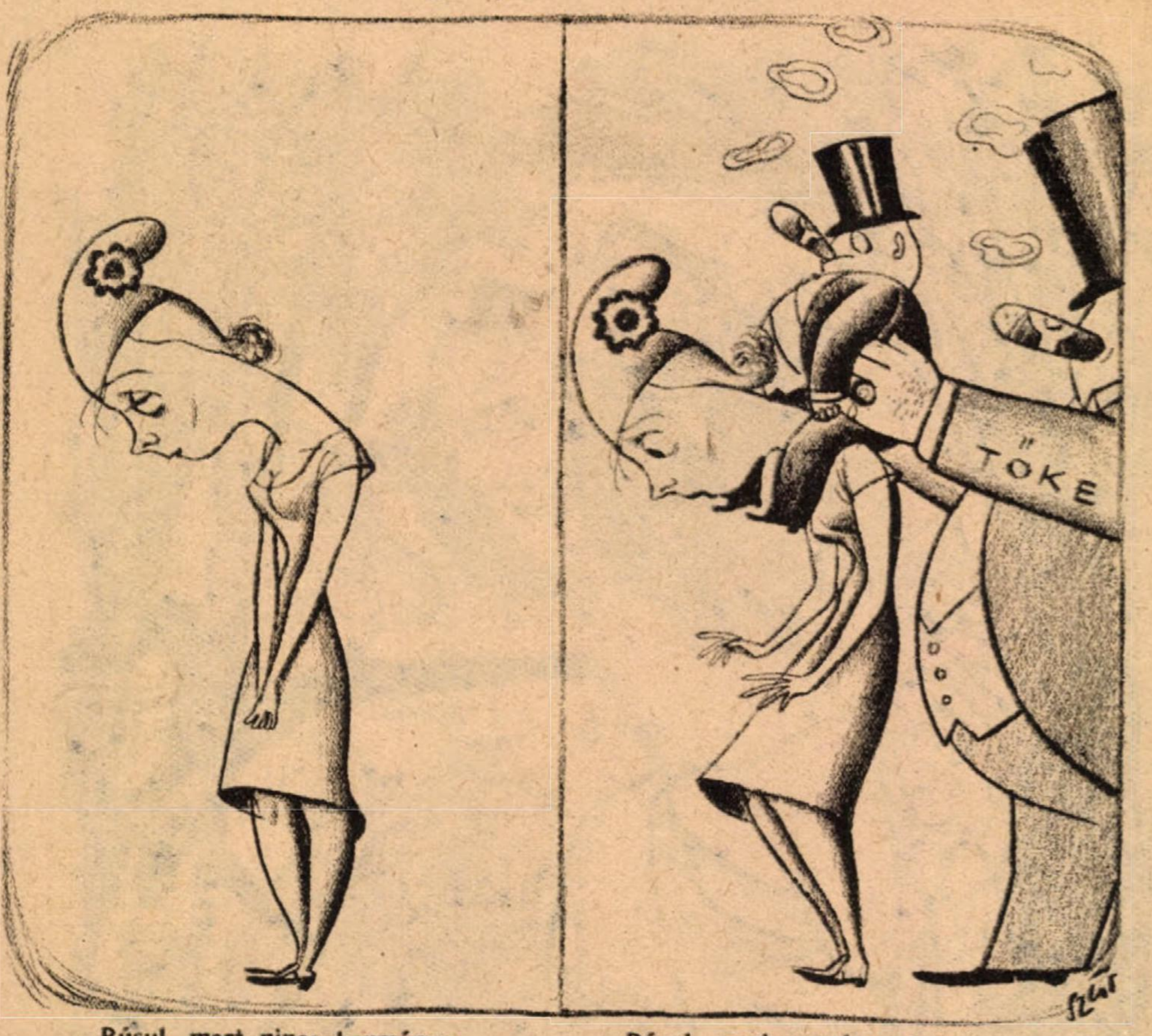

Búsul, mert nincs kormánya.

Búsul, mert van kormánya.

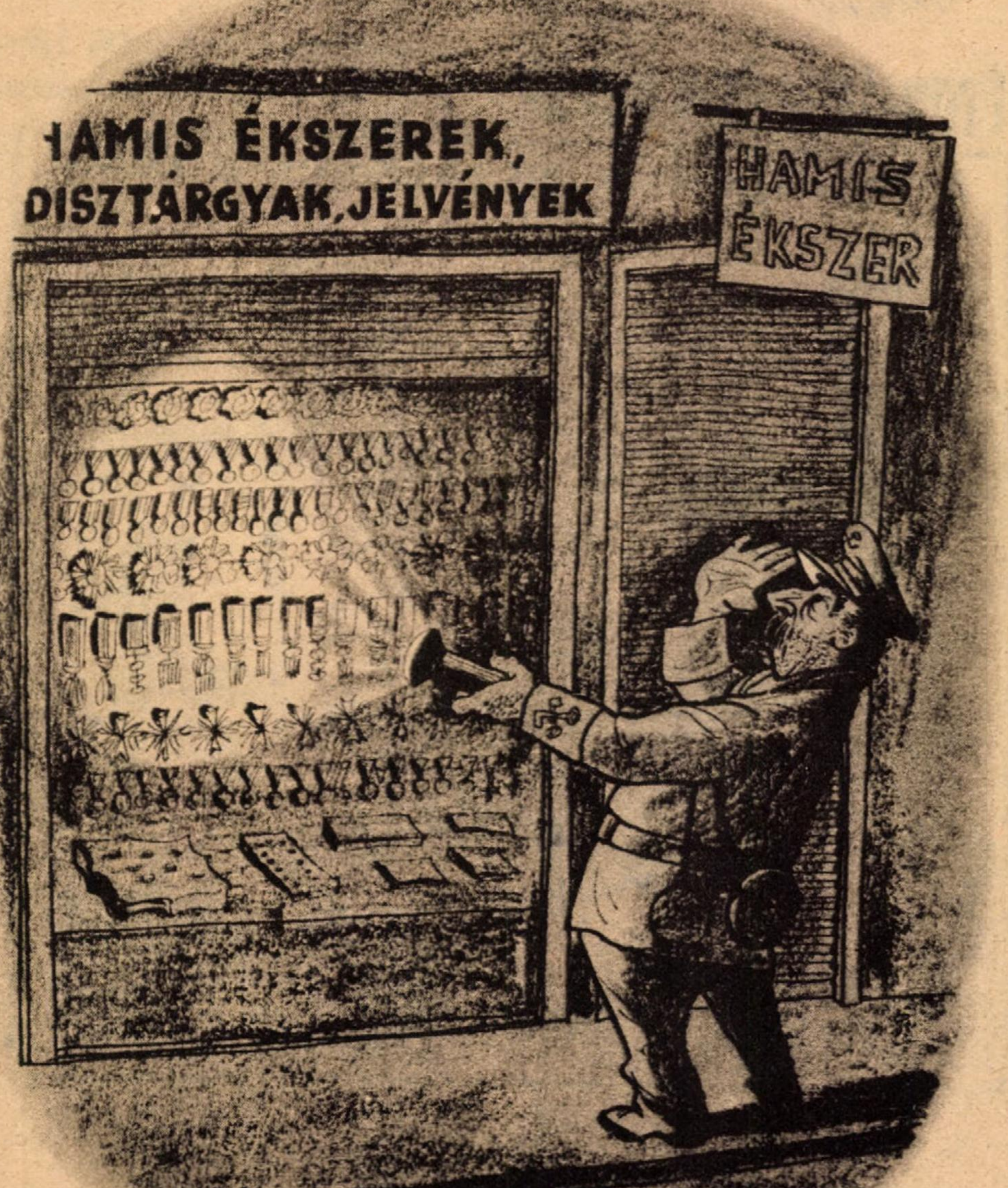

Belgrádban, hej!

— Ó, bocsánat, marsall úr.

A nemzetközi cselédszerzőnél

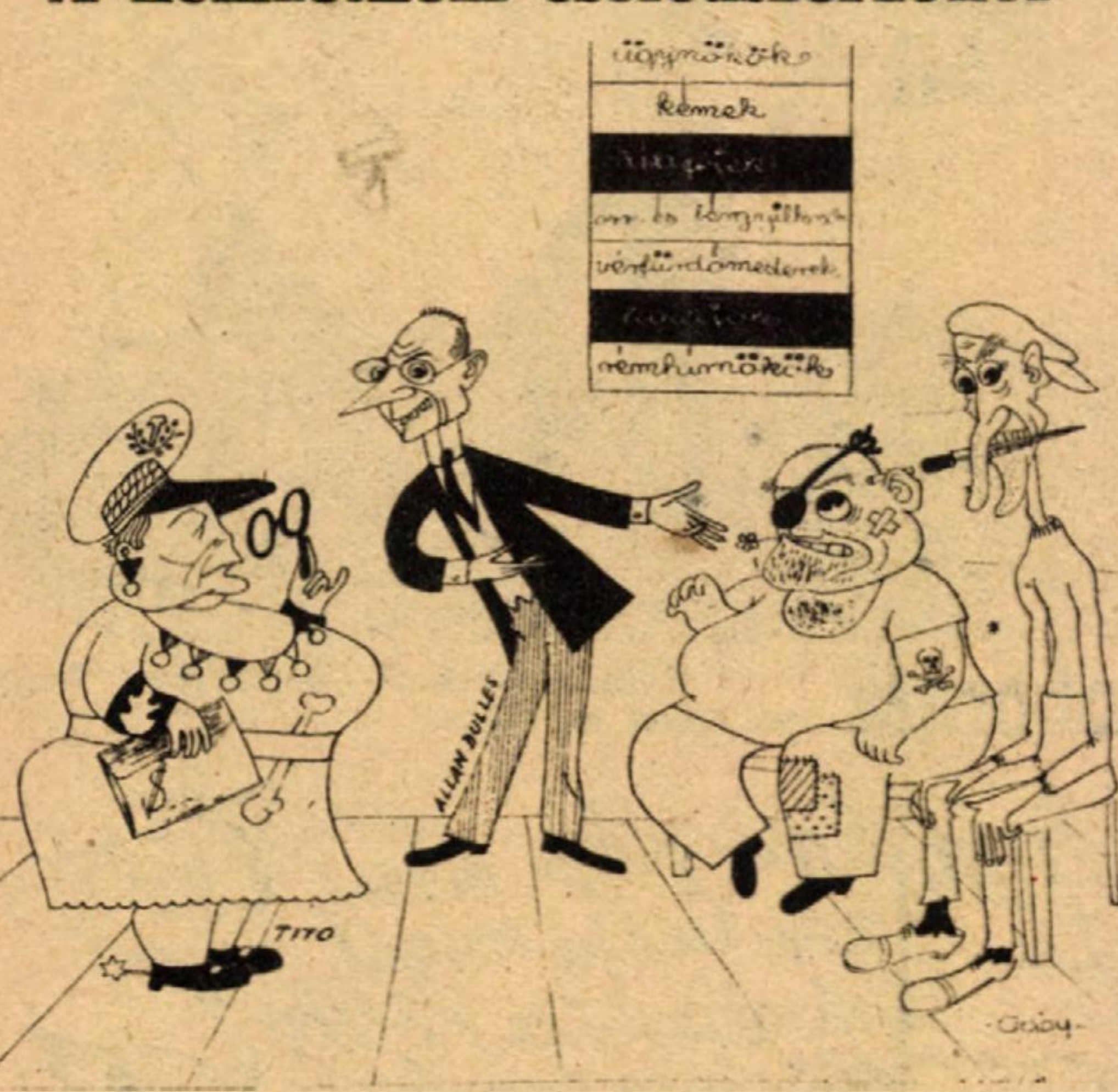

Titó: Új cselédekre van szükségem! Nem lesz nálam rossz dolguk, mert a legpiszkosabb munkát mindig magam végzem el!

Új bédekker

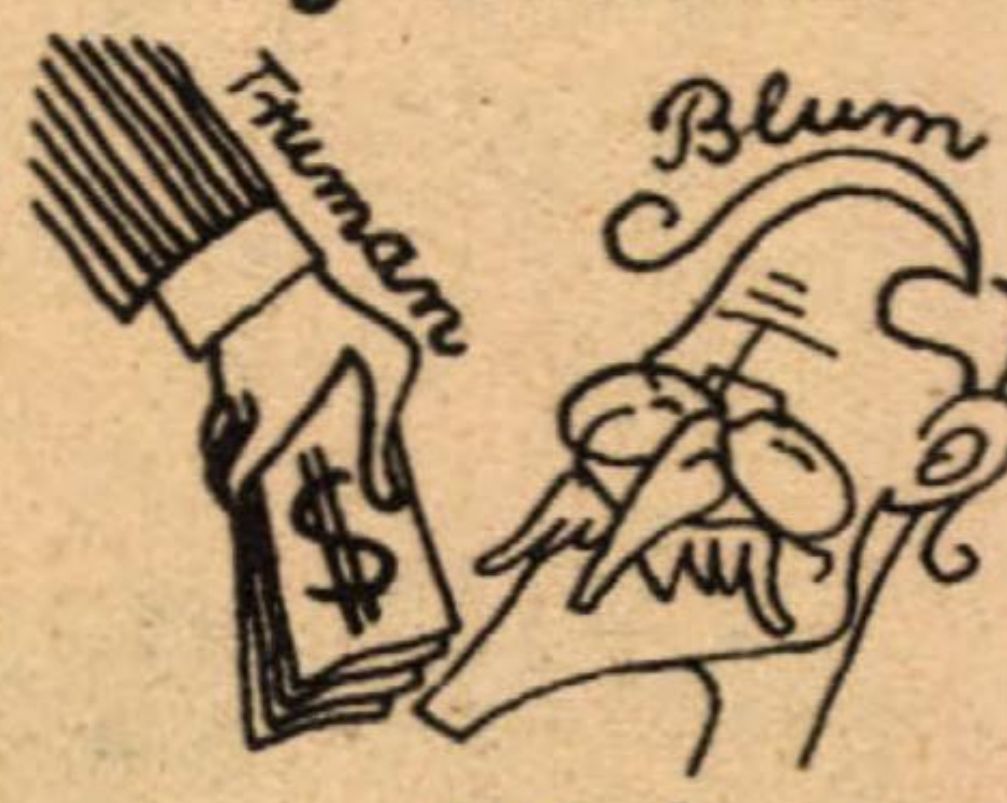

Páris

Páris a Szajna mellett van, de nincs a Bidault mellett. Párisban a legmagasabb az Eiffel-torony, legalacsonyabb a francia munkások életszínvonala.

Páris a szerelem városa, Párisban mindenki szeret. Moch például mindig szeretett a munkások közé lövetni, Blum szeret pénzt kapni Trumantól.

Természetesen a párisiak sem szeretnek azért mindent egyformán. A hasfájást például jobban szeretik, mint Trumant.

London

London a Themze két partján terül el az éhségtől.

London a világ legködösebb városa. Októberben mindenütt köd ván Londonban, a West Enden éppúgy, mint a Bevin fejében.

London legérdekesebb látnivalói a Parlament, a Westminster Abbey, a Tower és egy kiló hús egy darabban.

A lakosság ellátása kielégítő. Minden család asztalán ott a húsjegy meg a zsírjegy, sőt egy pár előkelő család asztalán még hús és zsír is van.

Soronkövetkezik: Bulgária?

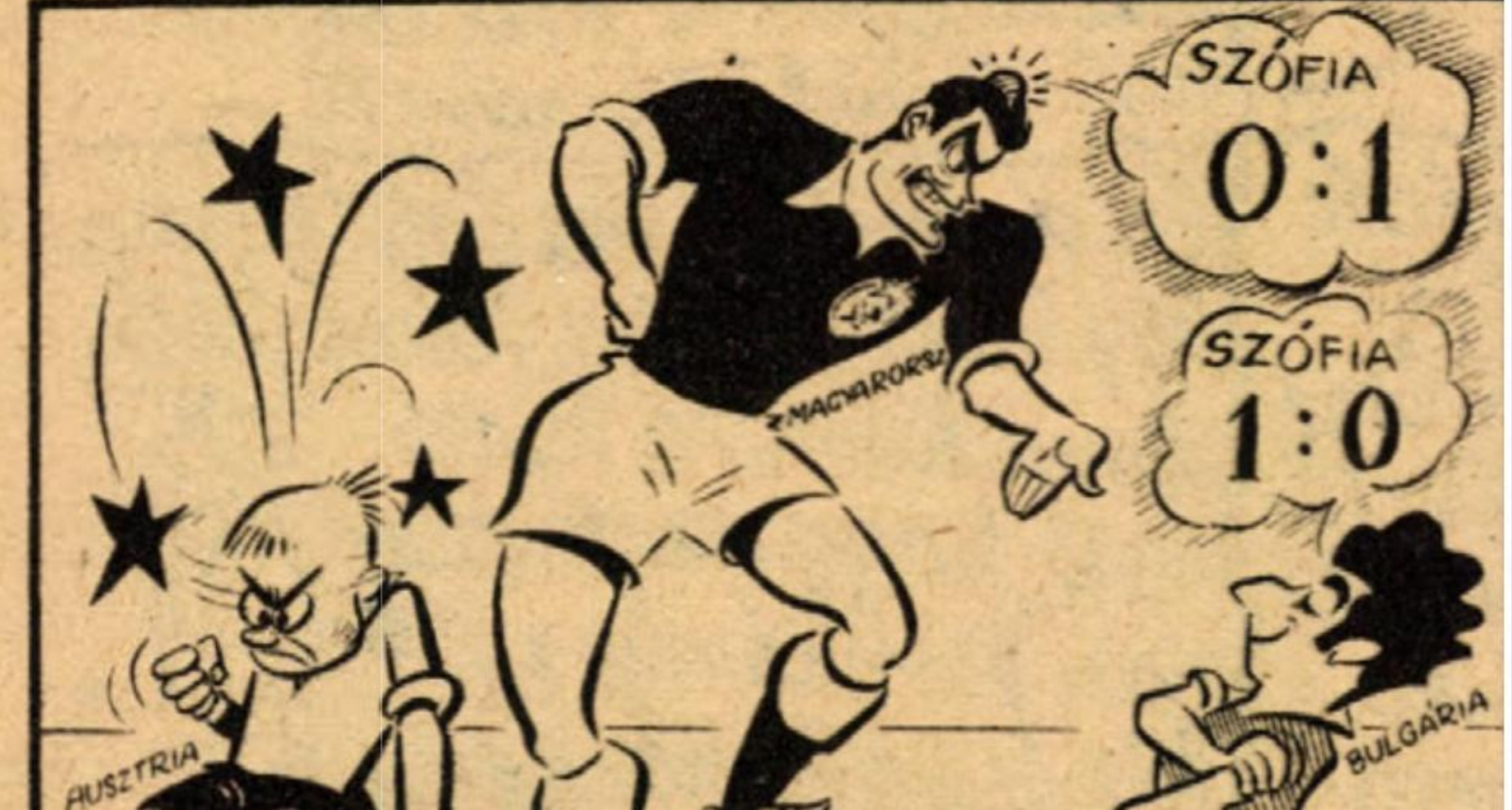

Már itt tartanak Trumanék

Acheson meglátogatja Trumant.

Truman szivarral kínálja Achesont, aztán leülnek egymással szemben a bőrfotelekbe.

Egy ideig hallgatnak, aztán megszólal Truman:

— Mi újság?

Acheson vállatvon:

— Semmi.

Truman megkönnyebbülve felsóhajt:

— Hála Istennek...

Farkasétvágy

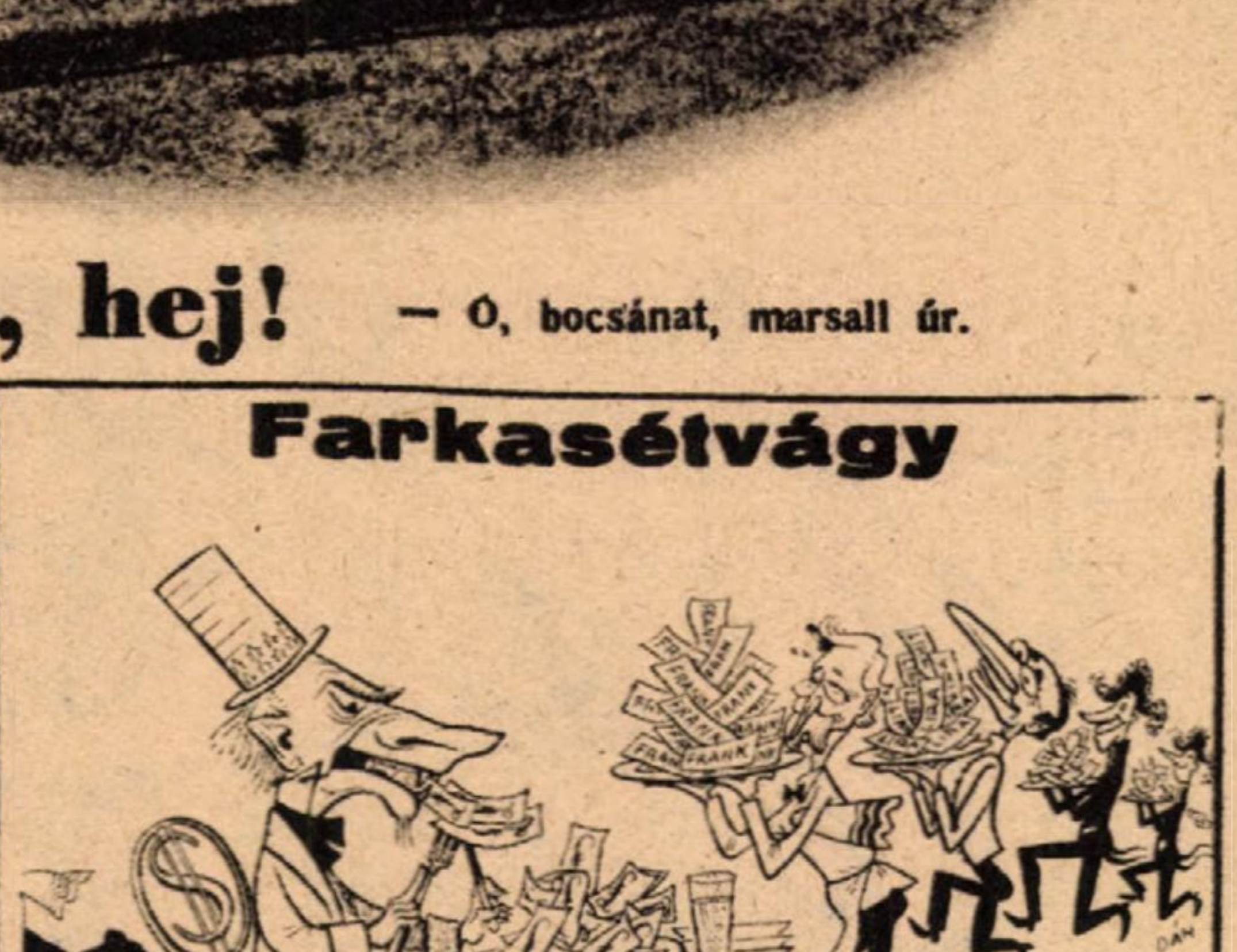

Ezt a rajzot a „Haladás" című hetilapból vettük át, mely a „Welt-Illustrierte"-ből vette át, amely a Ludas Matyiból vette át. A kör bezárult.

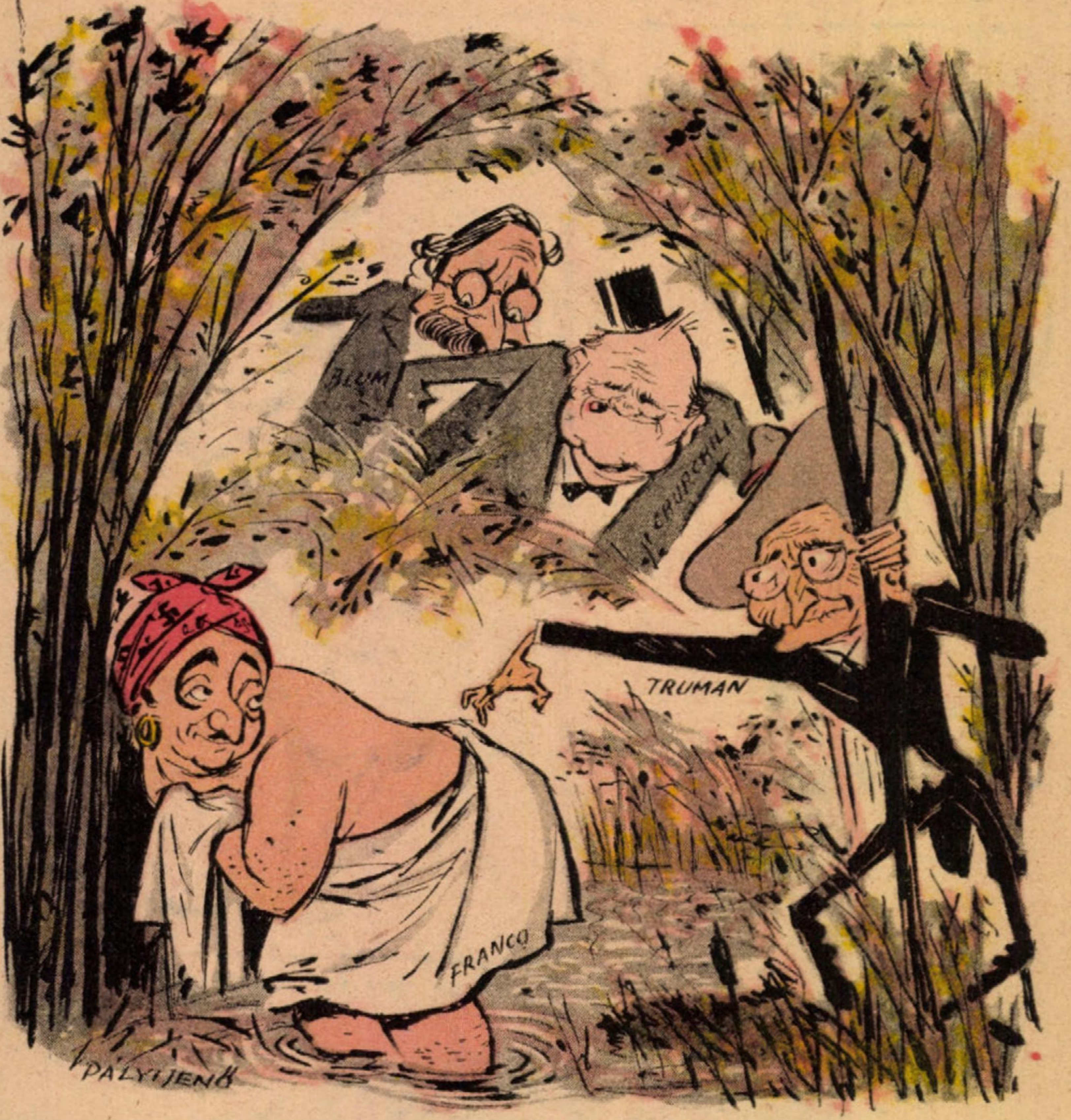

Franciska és a vének

Franco Franciska: Maga nagyon pajzán Harrykám, maga nagyon nyúlkál!

Harry Truman: Csak a támaszpontjai után, drágám.

A legifijabbak megkezdték a fűtést

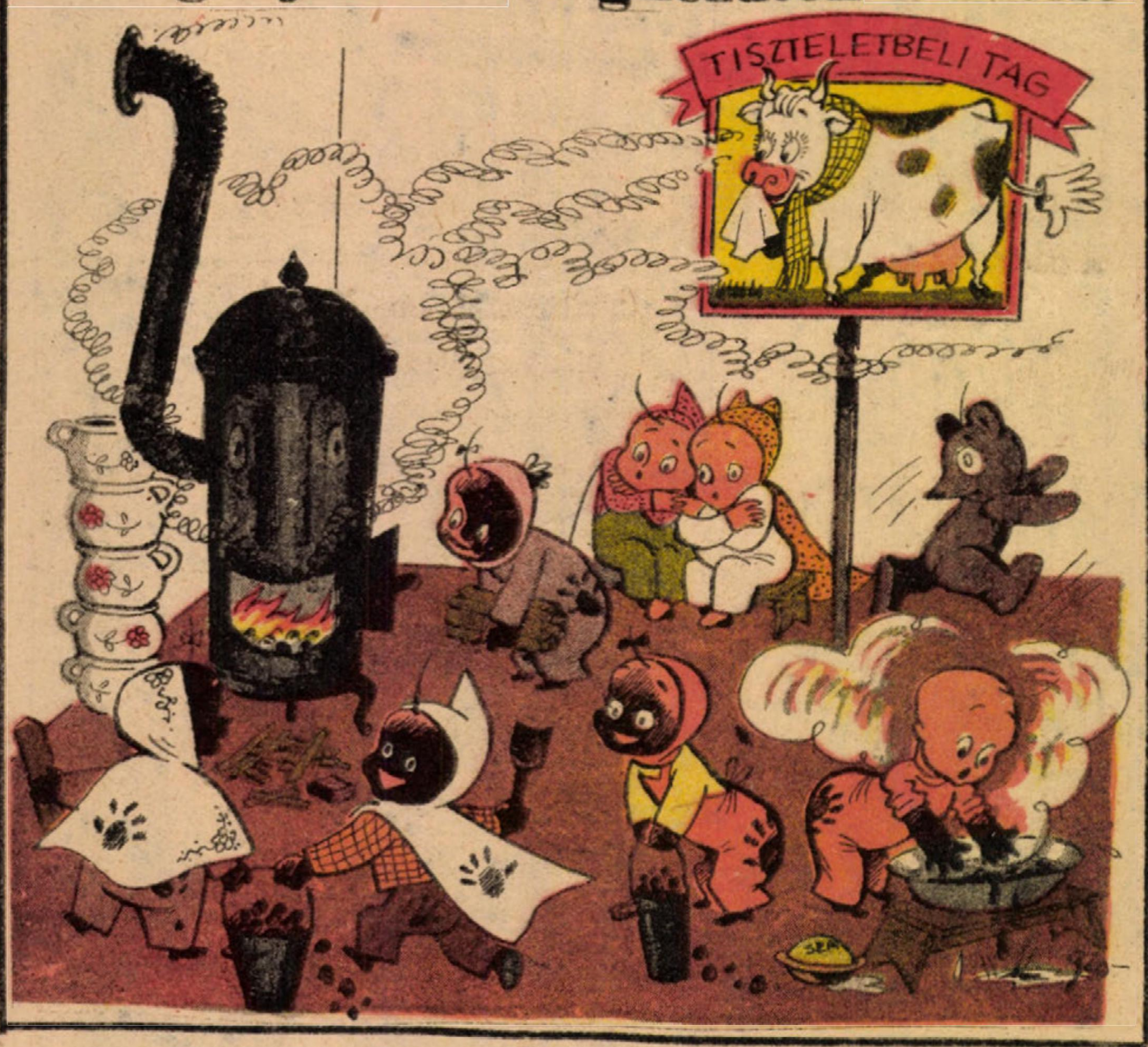

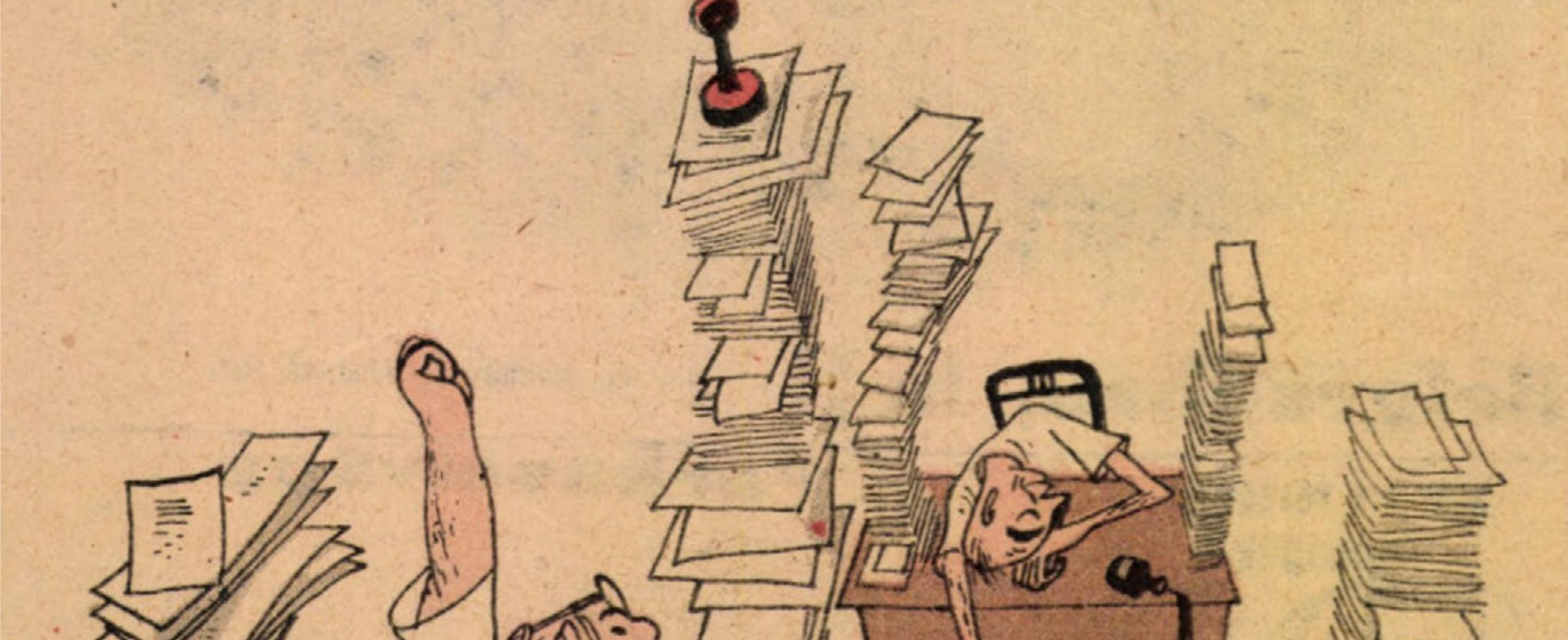

Aminek nem szabadna lennie

— Még háromszor kell aludnunk és felvehetjük a fizetésünket!

Amerikai parancsra megszüntetik a nyugateurópai gyárakat

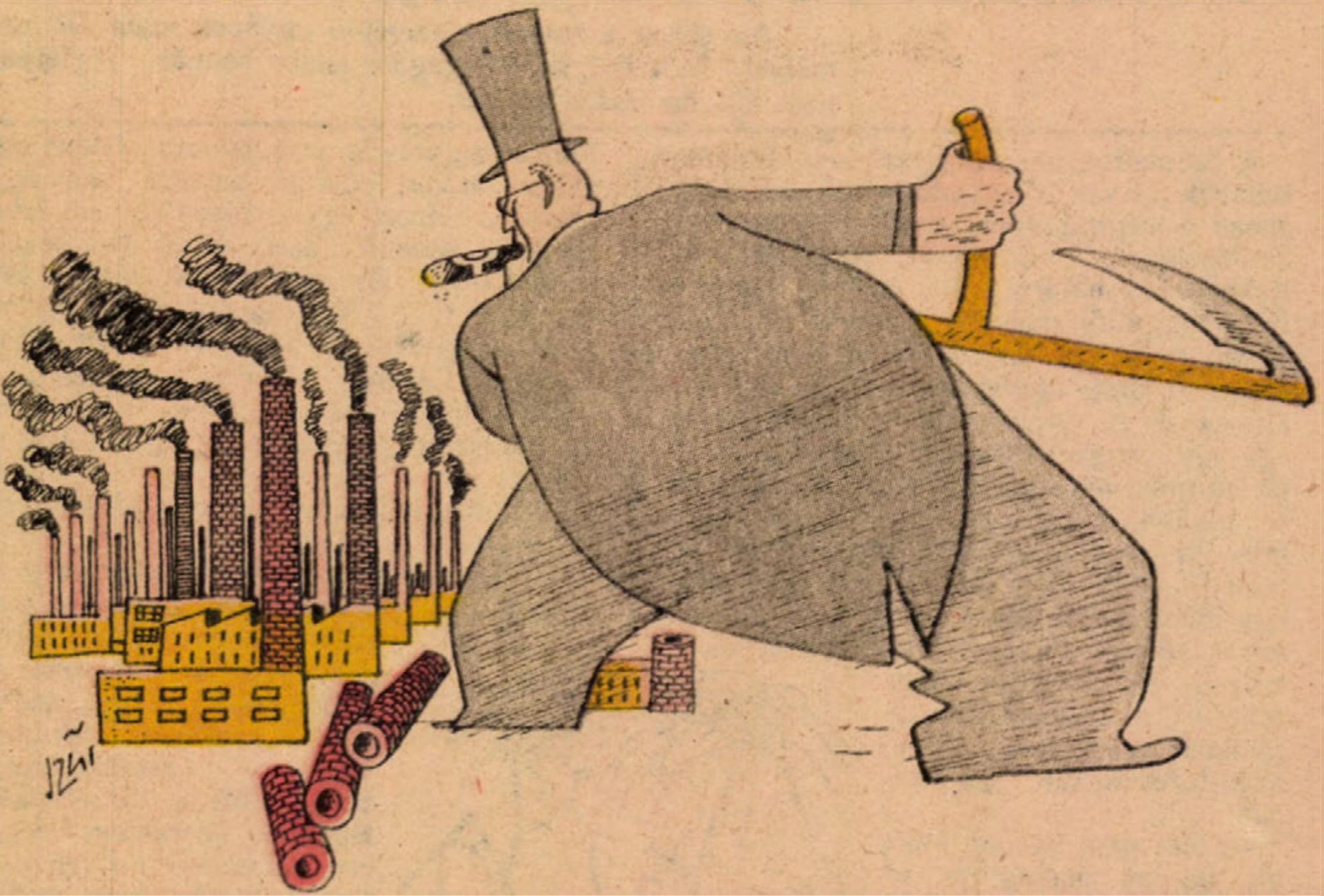

Nyugati diplomaták

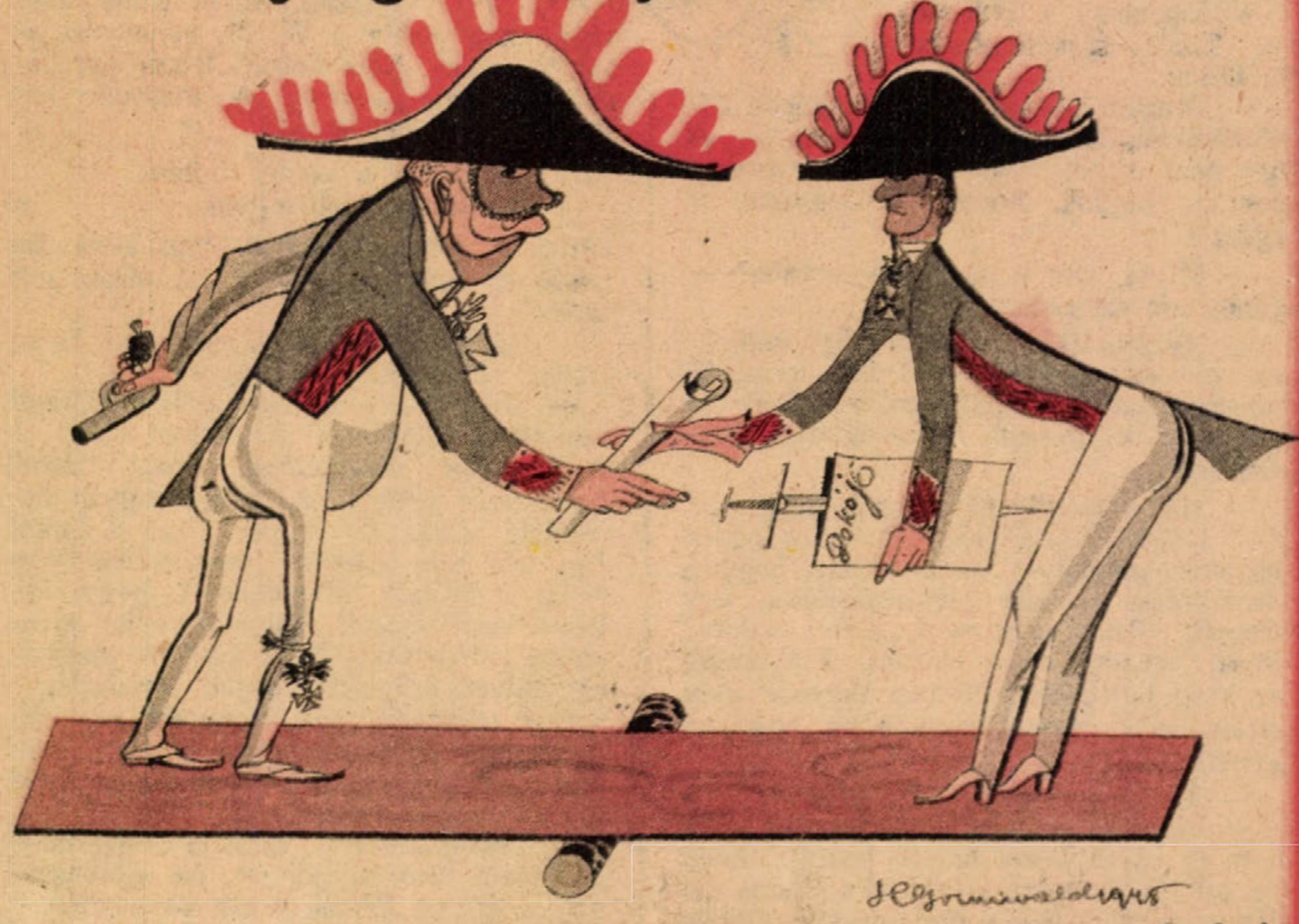

(H. Grunwald lengyel karikaturista rajza a Ludas Matyi számára)

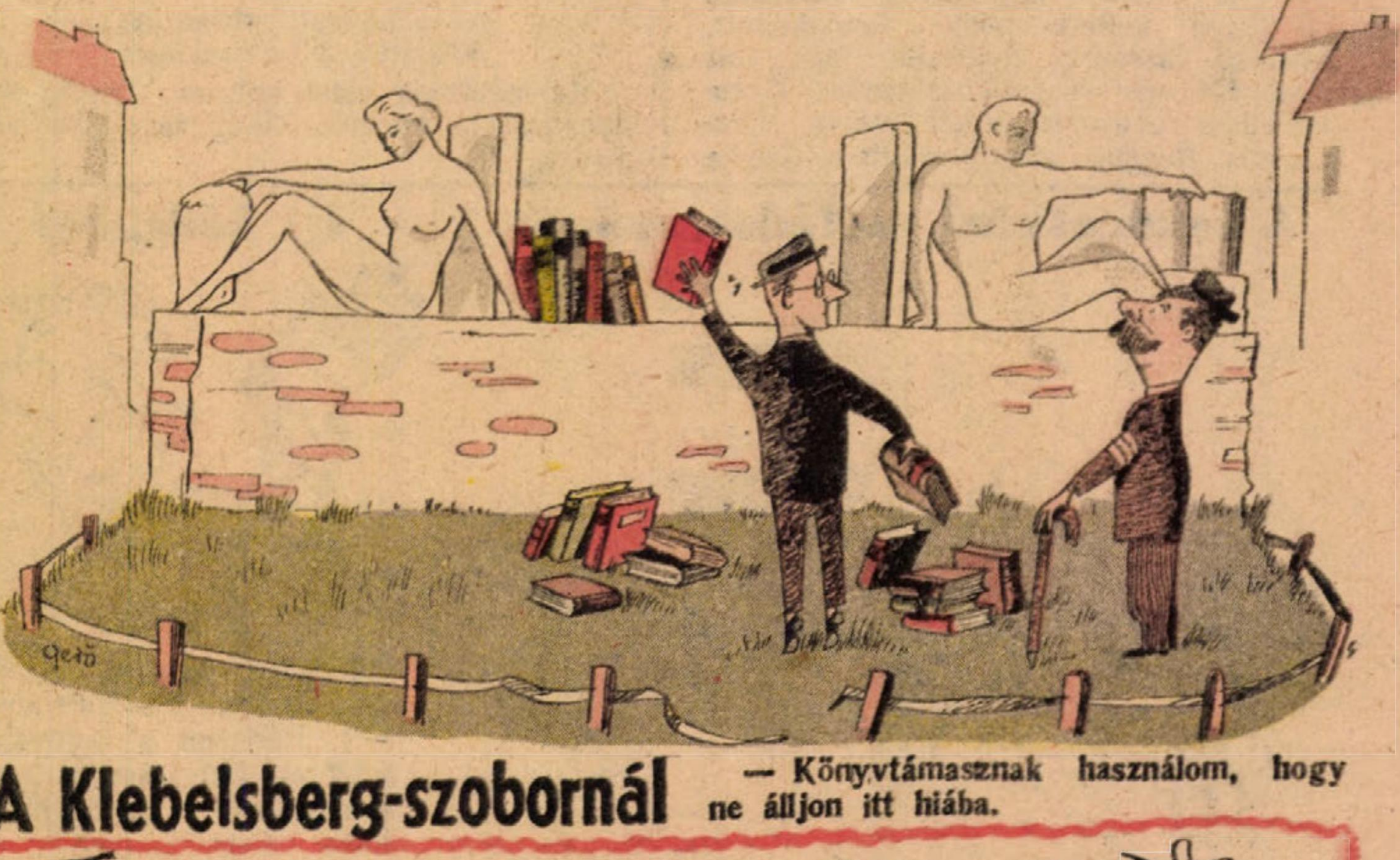

A Klebelsberg-szobornál

— Könyvtámasznak használom, hogy ne álljon itt hiába.

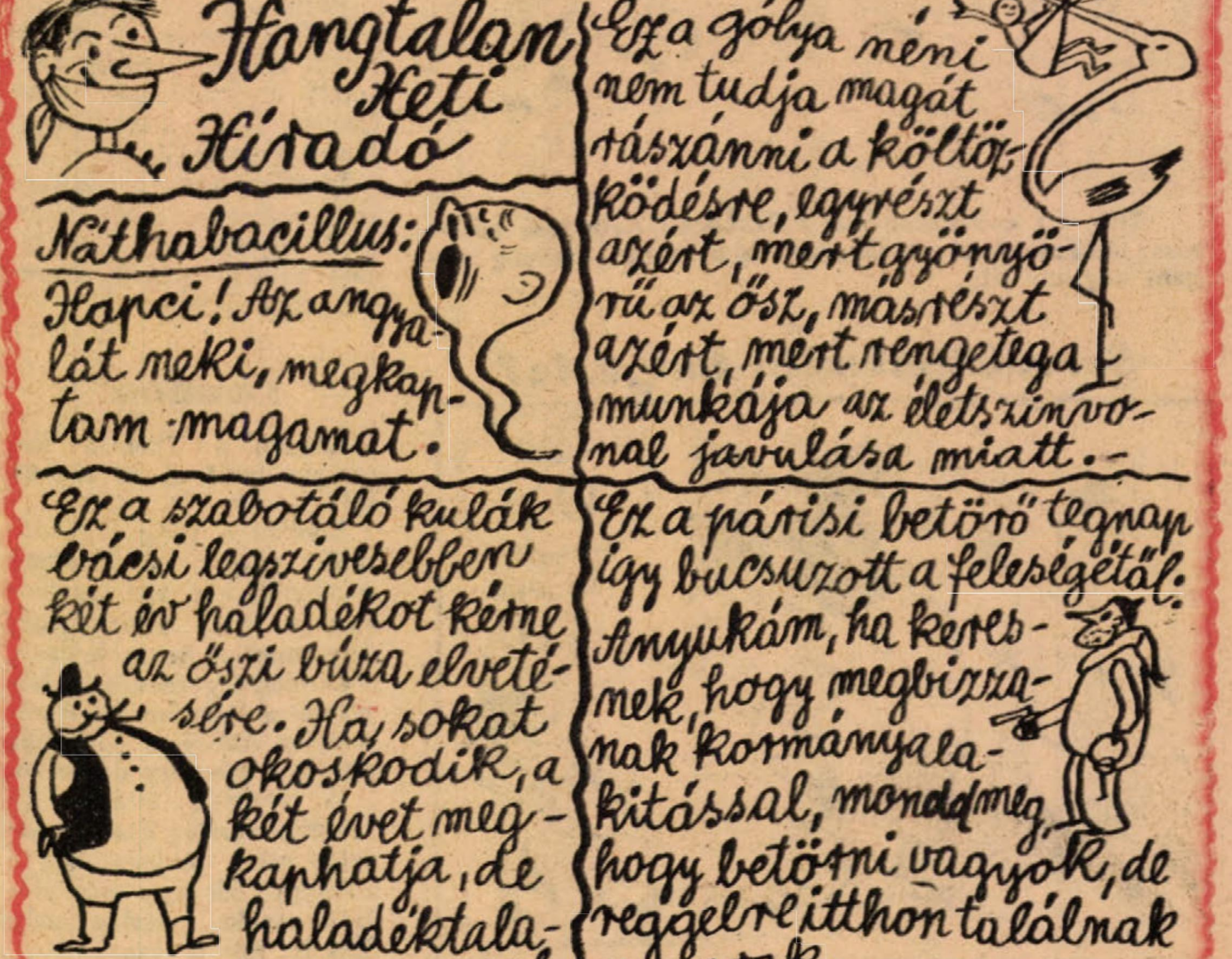

Hangtalan Heti Híradó

Náthabacillus: Hapci! Az angyalát neki, megkaptam magamat.

Ez a gólya néni nem tudja magát rászánni a költözködésre, egyrészt azért, mert gyönyörű az ősz, másrészt azért, mert rengeteg a munkája az életszínvonal javulása miatt.-

Ez a szabotáló kulák bácsi legszívesebben két év haladékot kérne az őszi búza elvetésére. Ha sokat okoskodik, a két évet megkaphatja, de haladéktalanul.

Ez a párisi betörő tegnap így bucsuzott a feleségétől. Anyukám, ha keresnek, hogy megbízzanak kormányalakítással, mondd meg, hogy betörni vagyok, de reggelre itthon találnak az urak.

Metamorfózis

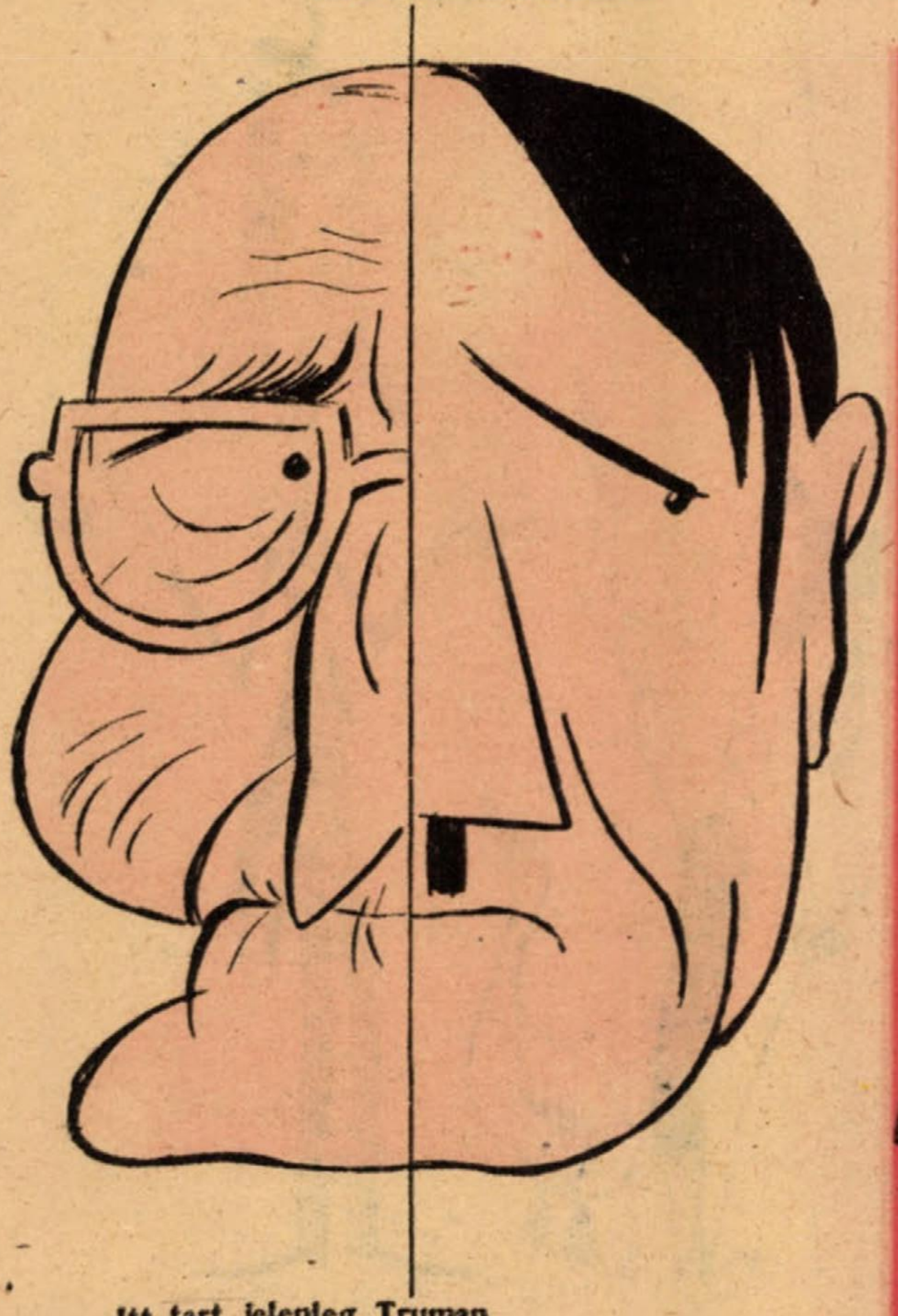

Itt tart jelenleg Truman.

A nyugatnémetországi amerikai politika

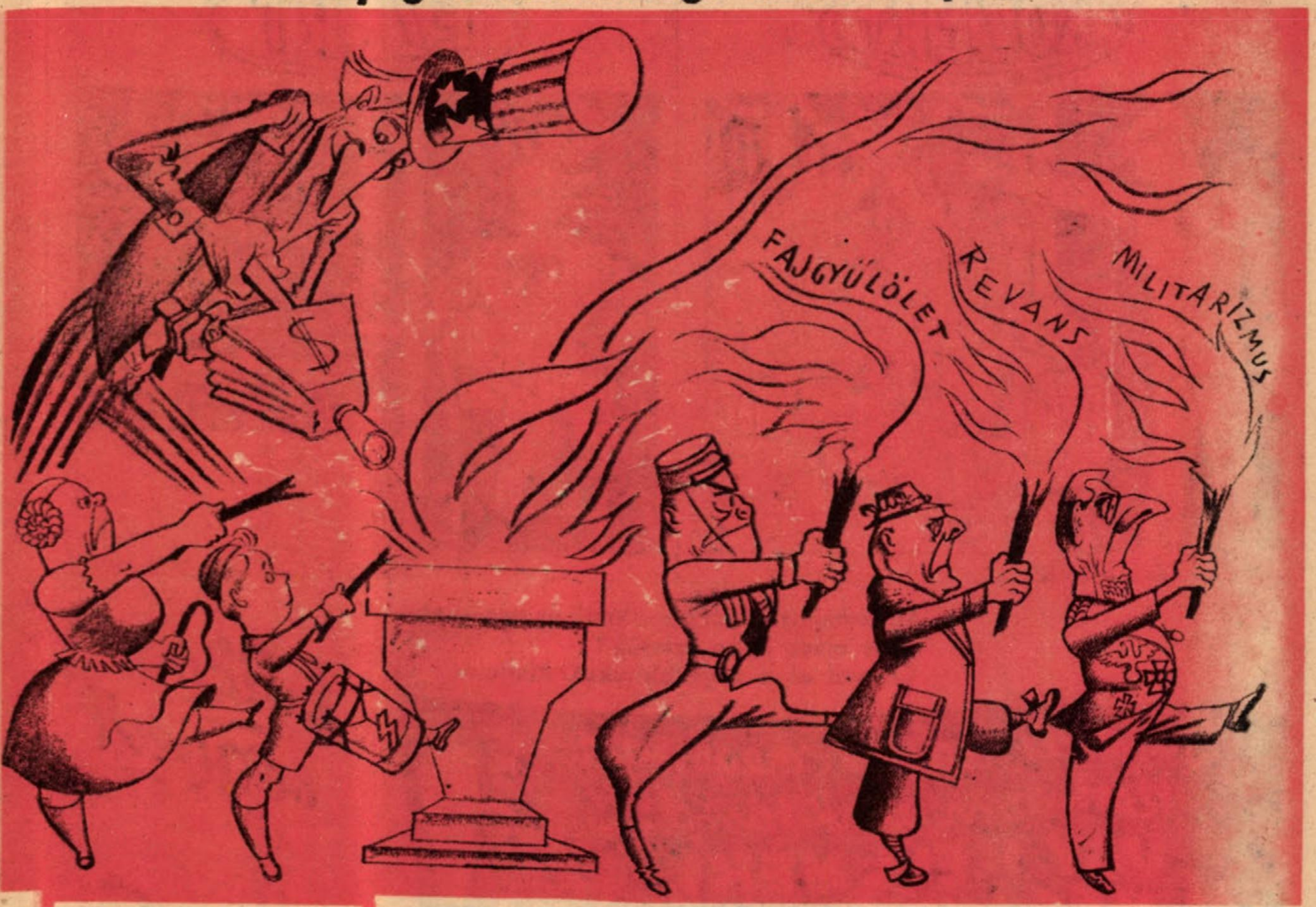

Jó úton van

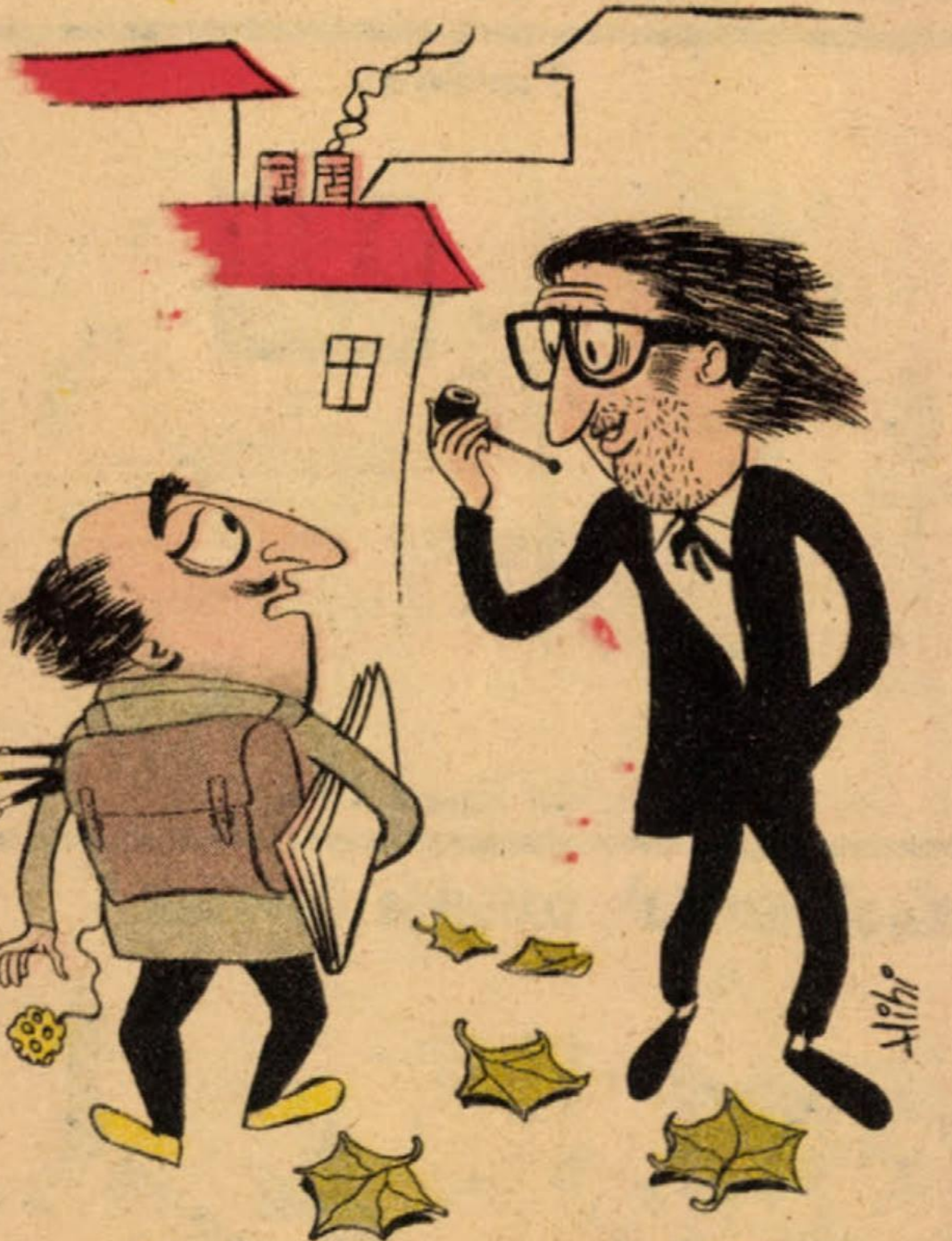

— Hova megy kolléga, csak nem iskolába?
— De igen. A szovjet festők tárlatára járok realizmust tanulni.

A brüsszeli élelmiszerkiállítás magyar győztese

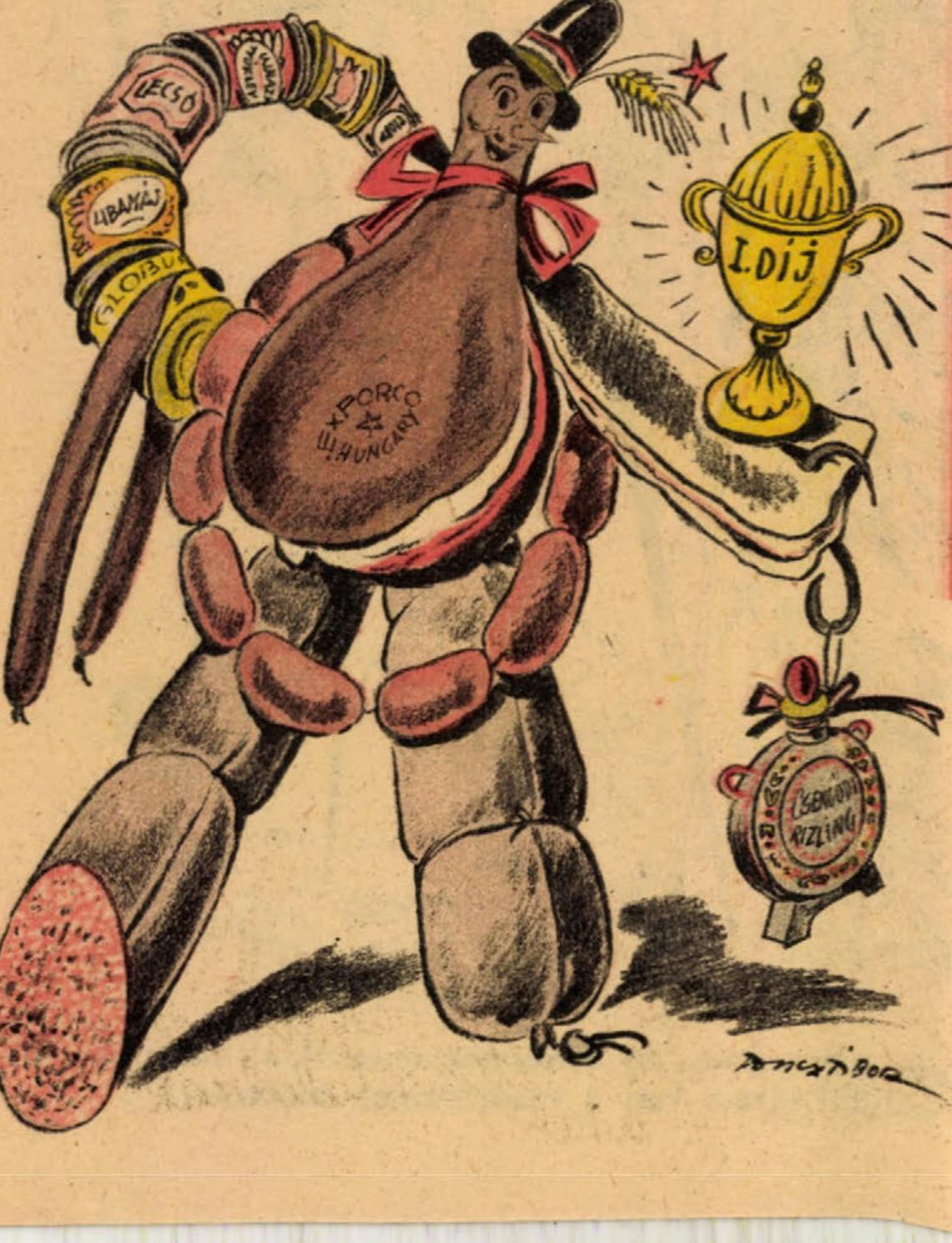

Egy francia jobboldali politikus naplója

Hétfő.

Ma felajánlották nekem a miniszterelnökséget. Nem fogadtam el. Nincs rá szükségem, utálnak engem anélkül is eléggé.

Kedd.

Ma újra felajánlották a miniszterelnökséget. Igértek még tíz szivart, meg két pipereszappant is melléje, de nem fogadtam el.

Szerda.

Még mindig nem találtak palit. Egy ember van, aki vállalná, de az, sajnos, Moch. Nekem újra felajánlották, de én megmondtam, hogy jobban szeretnék valami komolyabb állást, majd akkor szóljanak, ha egy portási állás lesz üresedésben.

Csütörtök.

A helyzet komoly. Egy kollégámnak már ötven szivart igért Vincent-Auriol, hogy fogadja el, de a kollégám százat adott neki, hogy hagyja békében.

Péntek.

Moch még mindig elfogadná, de még mindig Moch.

Szombat.

Hurrá! Vannak még palik! Van már miniszterelnökünk!

Legalább három napra el van vetve a gondunk!

Ludas Matyi azt üzeni

N. T., LUGOJ. Intelligens írások, de a közölhetőség mértékét még nem ütik meg.

J., Baja. Ilyen szer sajnos nincsen,. A Ludas Matyi vicclap, ez is csak vicc volt.

D. J., Szentes. A rajzok politikai tartalma helyes, de kivitelük kezdetleges s ezért nem közölhetők.

K. Sz. G., Bocskaykert. Jól megfogott, erősen szatírikus írás, de közlésre még nem érett.

Az erélyes harkály

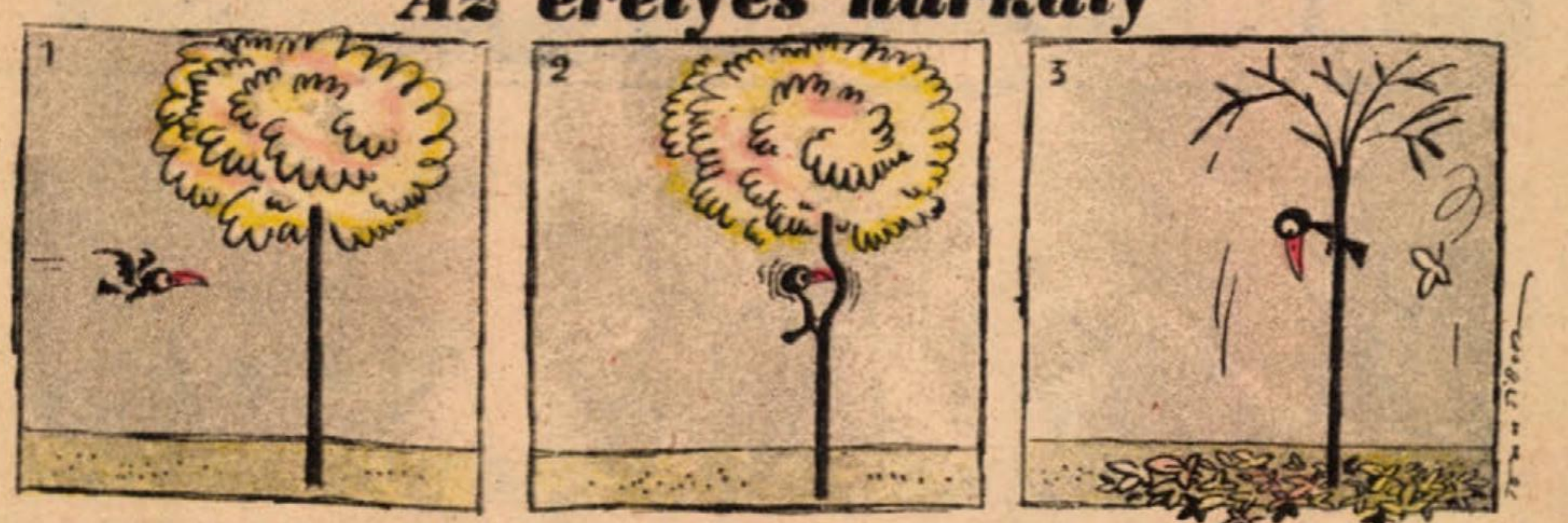

A párisi köztisztasági sztrájkhoz

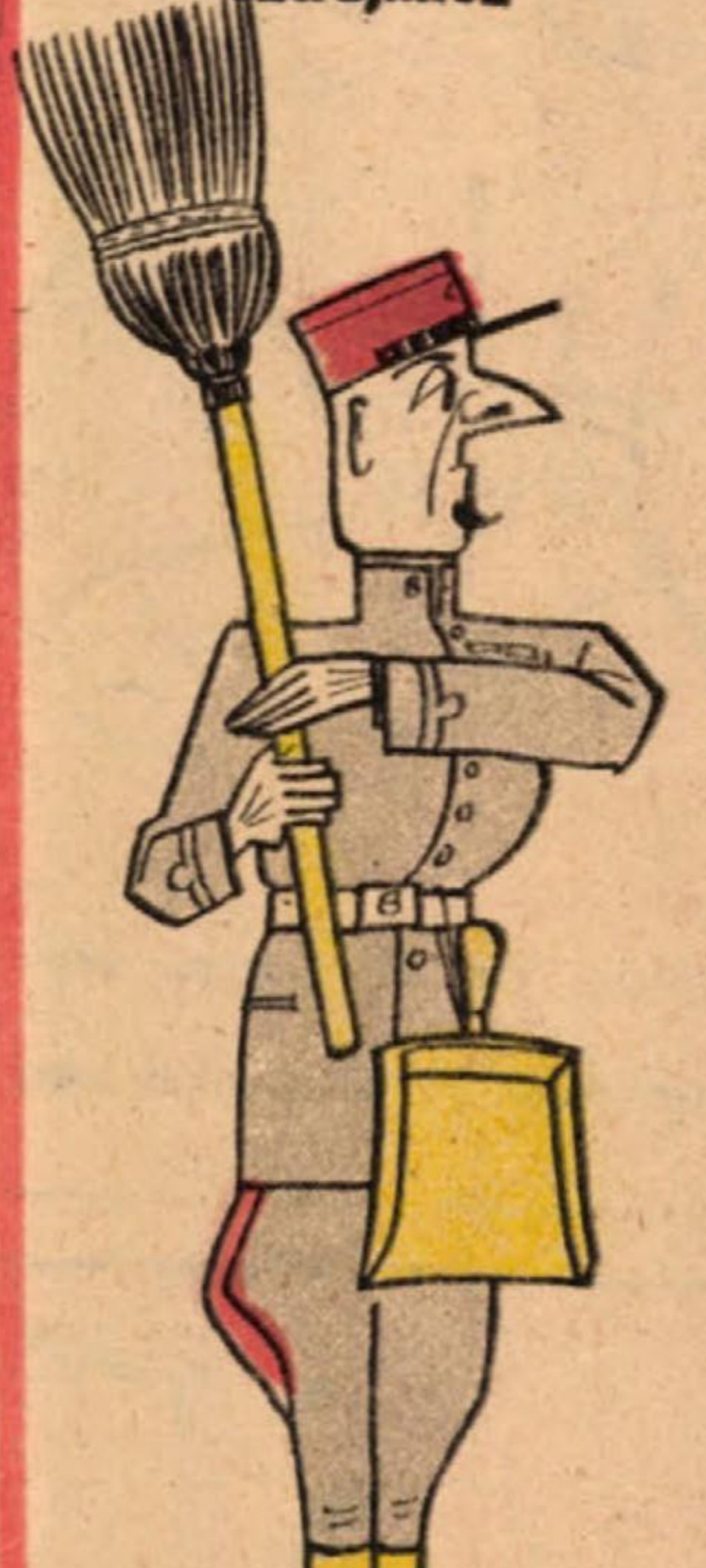

Őrnagy a francia hadseregben.

Egyre-másra zuhannak le a B 36-os USA-bombázók

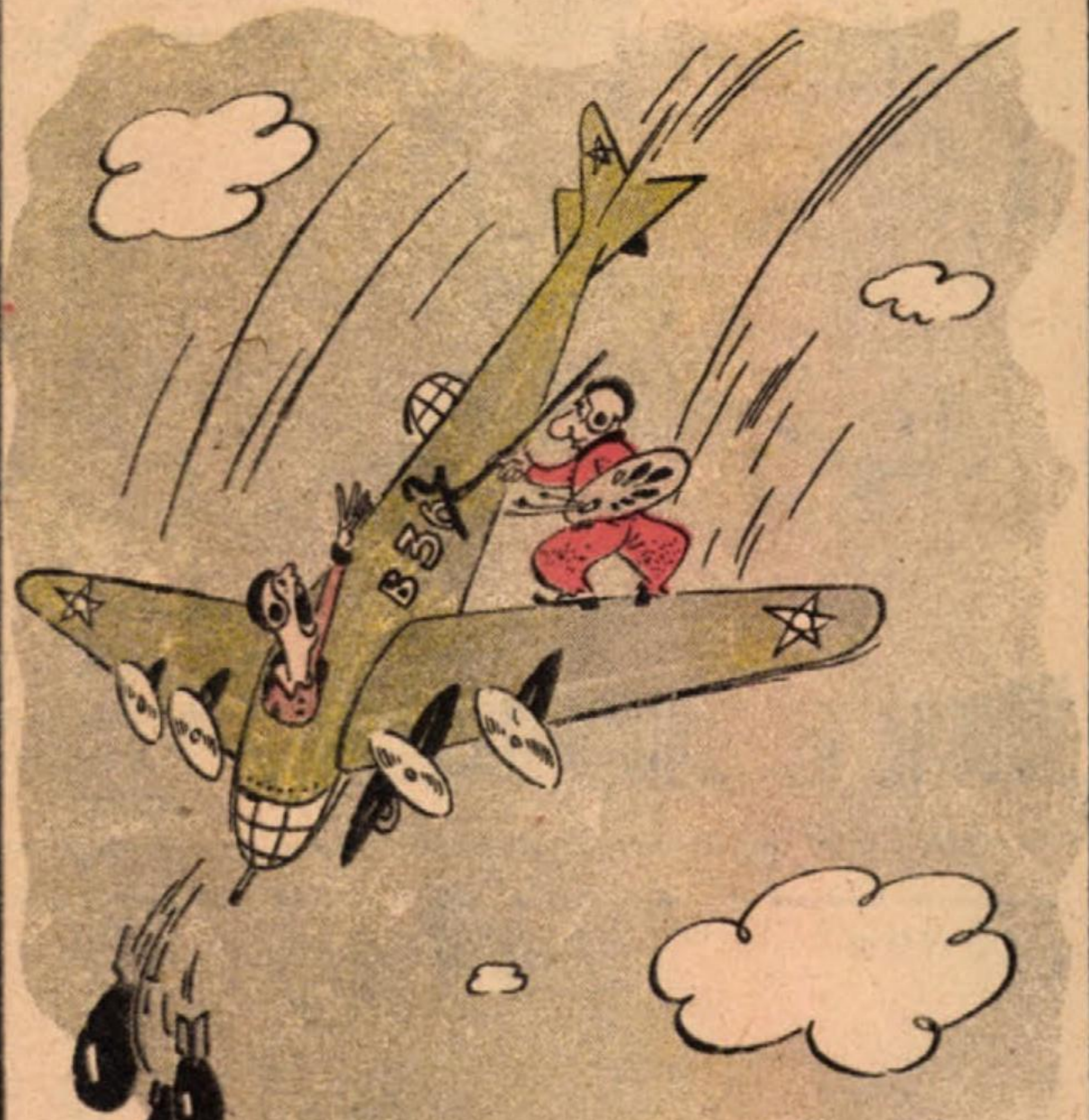

— Gyorsan fesd át azt a hatost öregem, zuhanunk!

A newyorki per

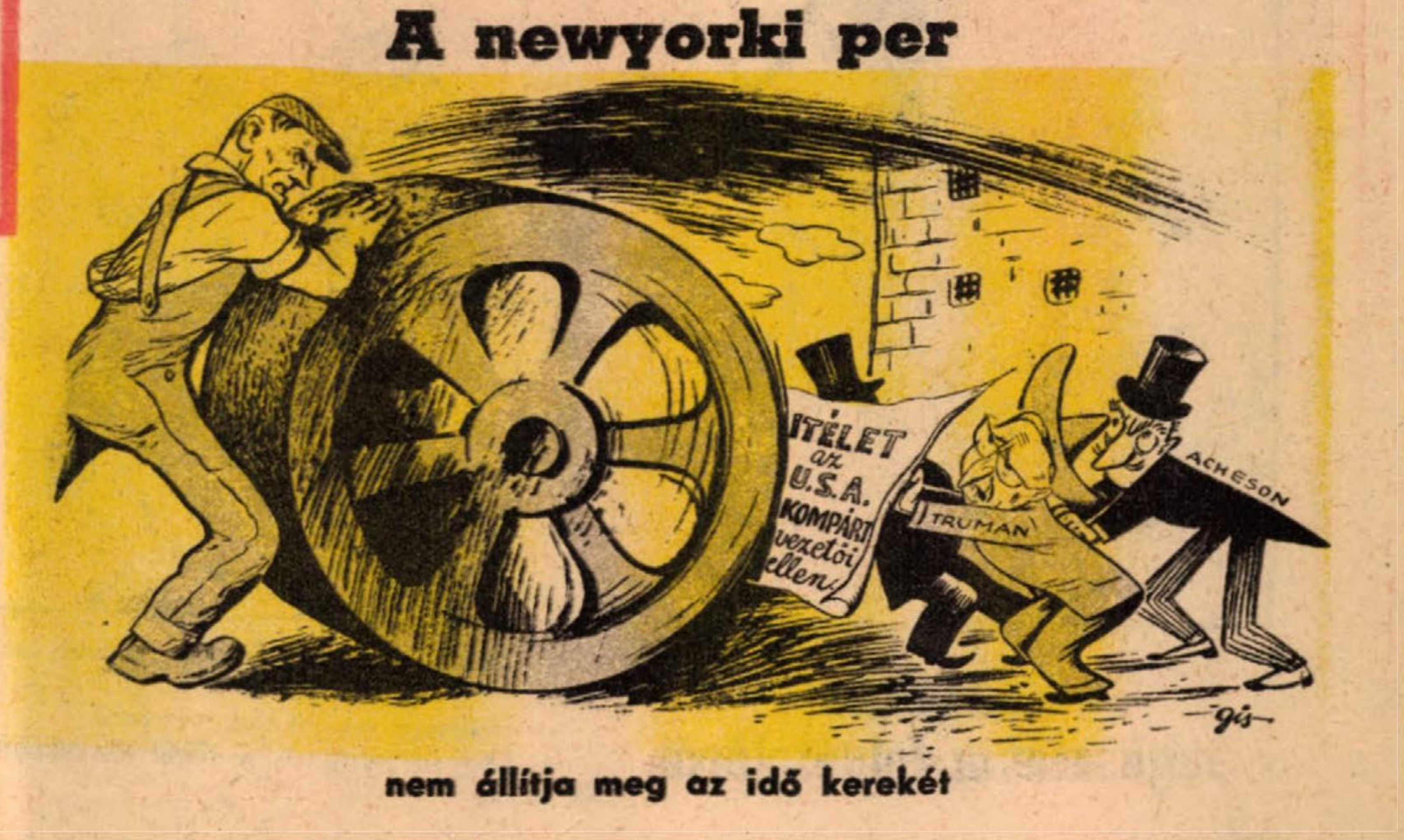
ÍTÉLET az U.S.A. KOMPÁRT vezetői ellen
TRUMAN
ACHESON

nem állítja meg az idő kerekét

Budapest — London

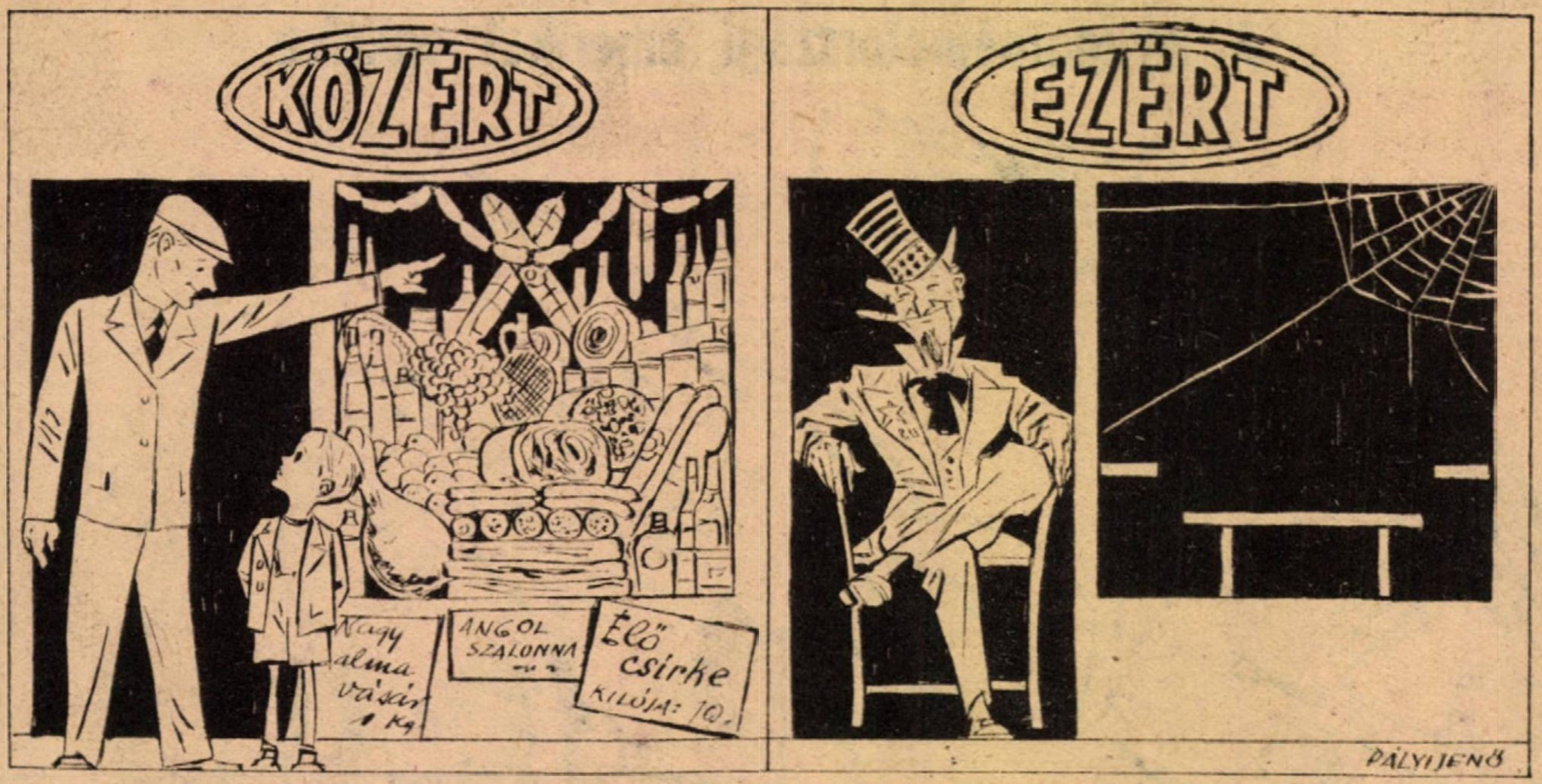
KÖZÉRT
EZÉRT
Nagy alma vásár 1 Kg
ANGOL SZALONNA
Élő csirke kilója: 10.
PÁLYI JENŐ

— Apukám, az angol bácsiknak és néniknek miért nincs ilyen üzletük?
— Olvasd el a cégtáblájukat, kisfiam.

Bidault kapott megbízást kormányalakításra:
ÚGY KELL NÉKI, JÓL MEGJÁRTA, HAHAHA!

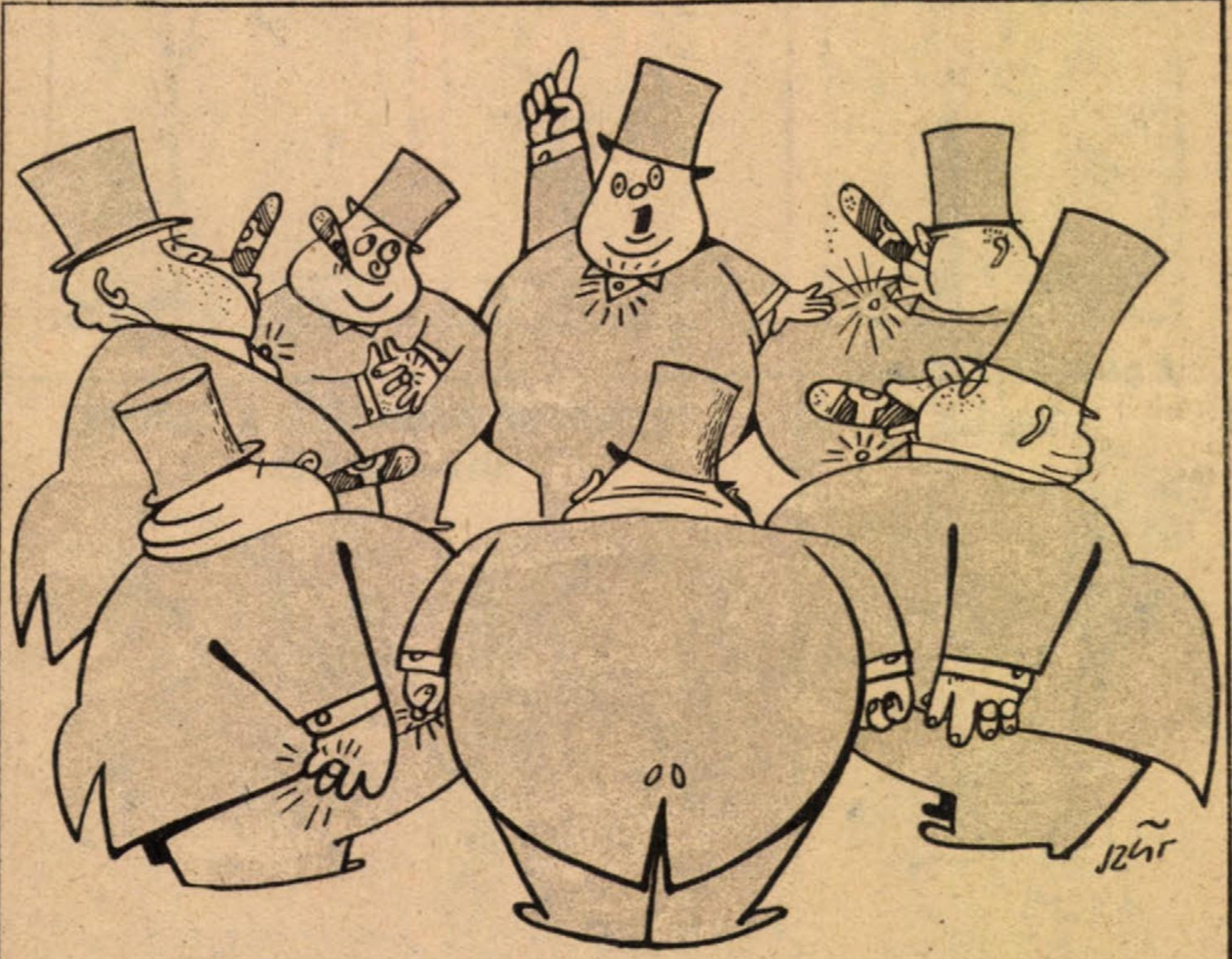

Ülésezik az „Európa-szövetség“

Első nagytőkés: Ha mi, Európa népei összefogunk ...
Második nagytőkés: ... azon sokat lehet keresni!

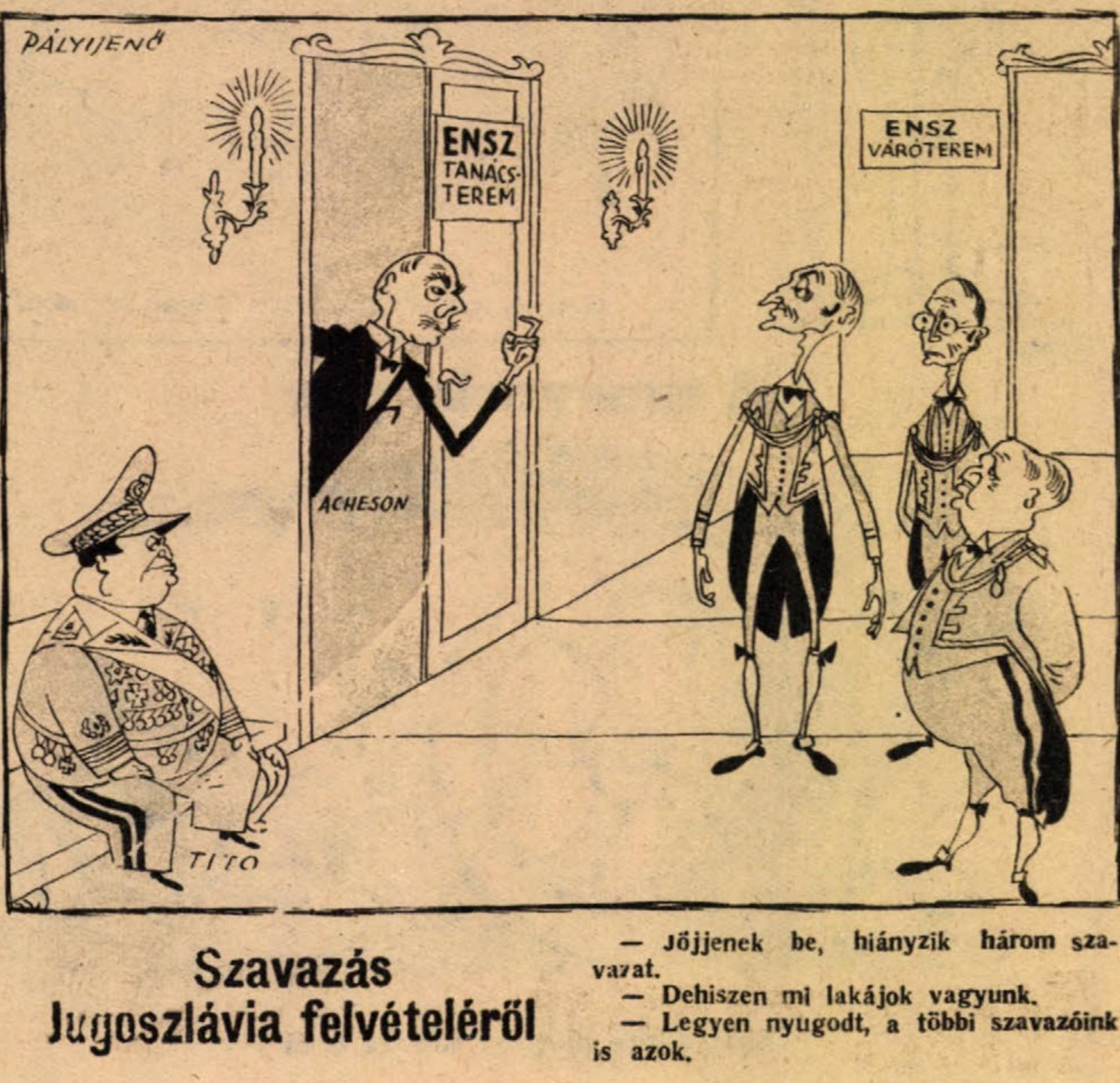
PÁLYI JENŐ
ENSZ TANÁCSTEREM
ENSZ VÁRÓTEREM
ACHESON
TITO

Szavazás Jugoszlávia felvételéről

— Jöjjenek be, hiányzik három szavazat.
— Dehiszen mi lakájok vagyunk.
— Legyen nyugodt, a többi szavazóink is azok.

Ludas Matyi és Samu bácsi

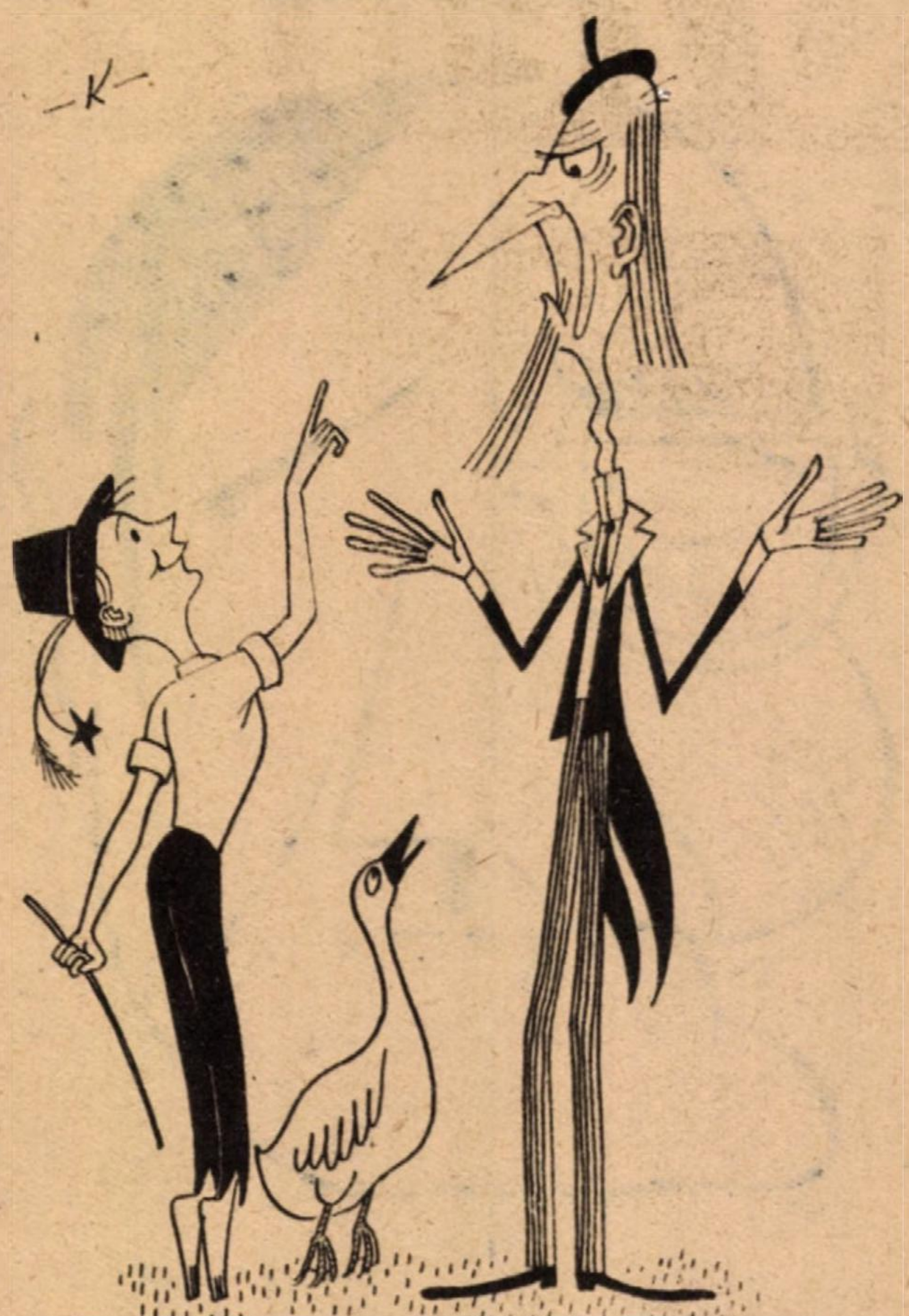

L. M.: Hol a cilindere, Samu bácsi?
U. S.: Segíteni akarok a szövetségeseimen, kölcsönadtam John Bullnak kéregetni.

Lilike megijedt

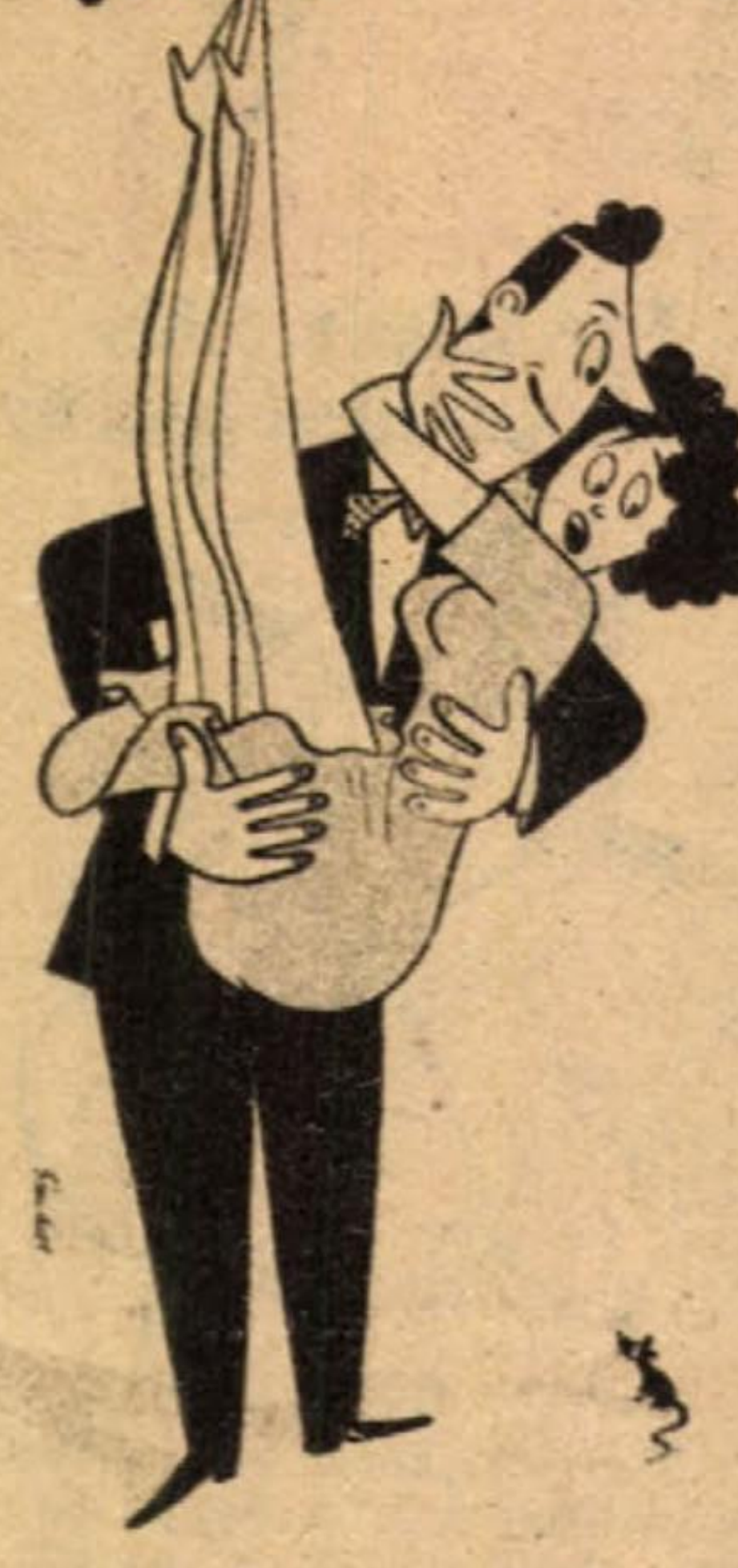

— Pedig az egér kedves kis állat, Lilike, én néha direkt szeretem.

Pardon!

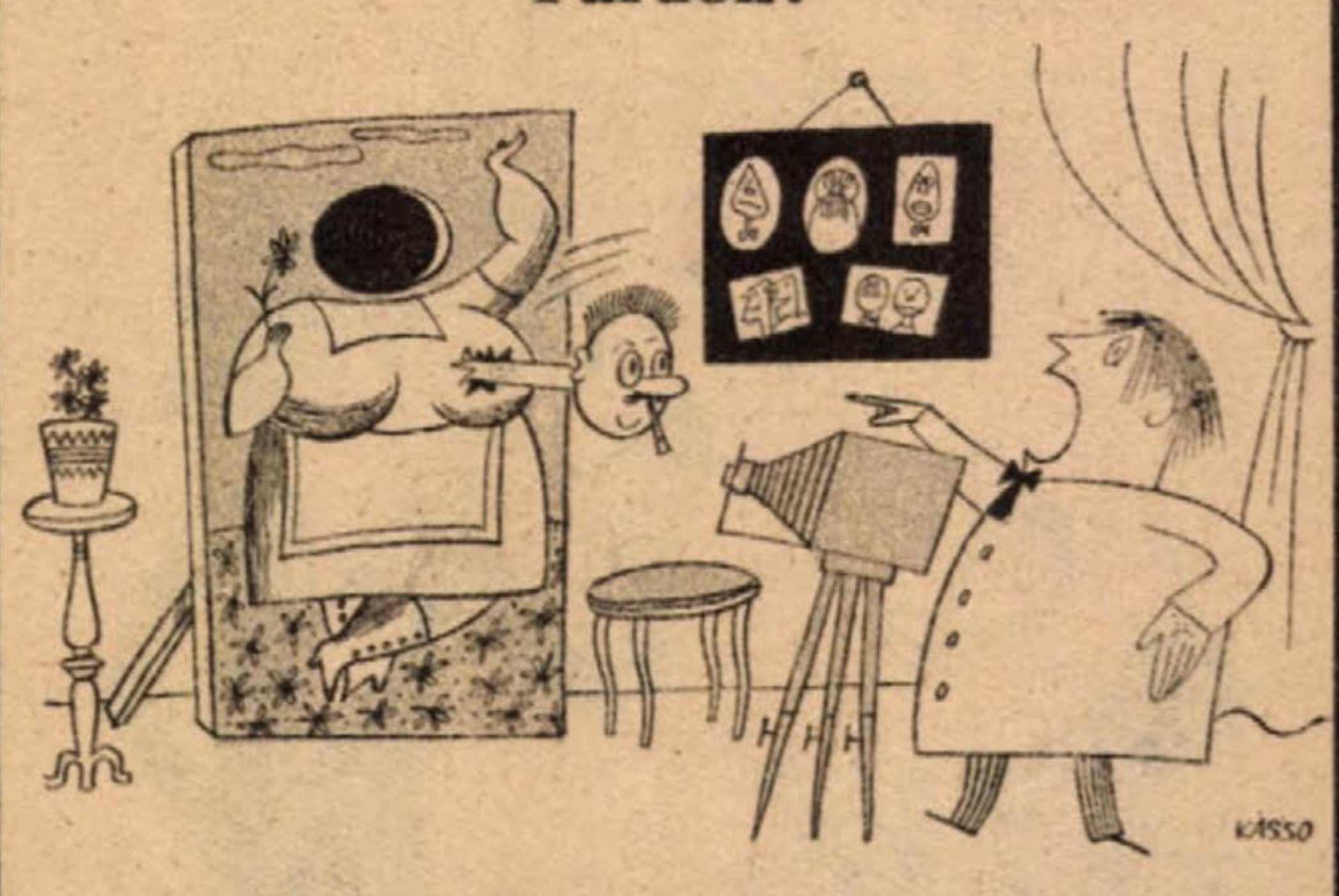

— Hé! Nem ott kell kidugni a fejét!

Köztisztasági alkalmazottak sztrájkja Párisban

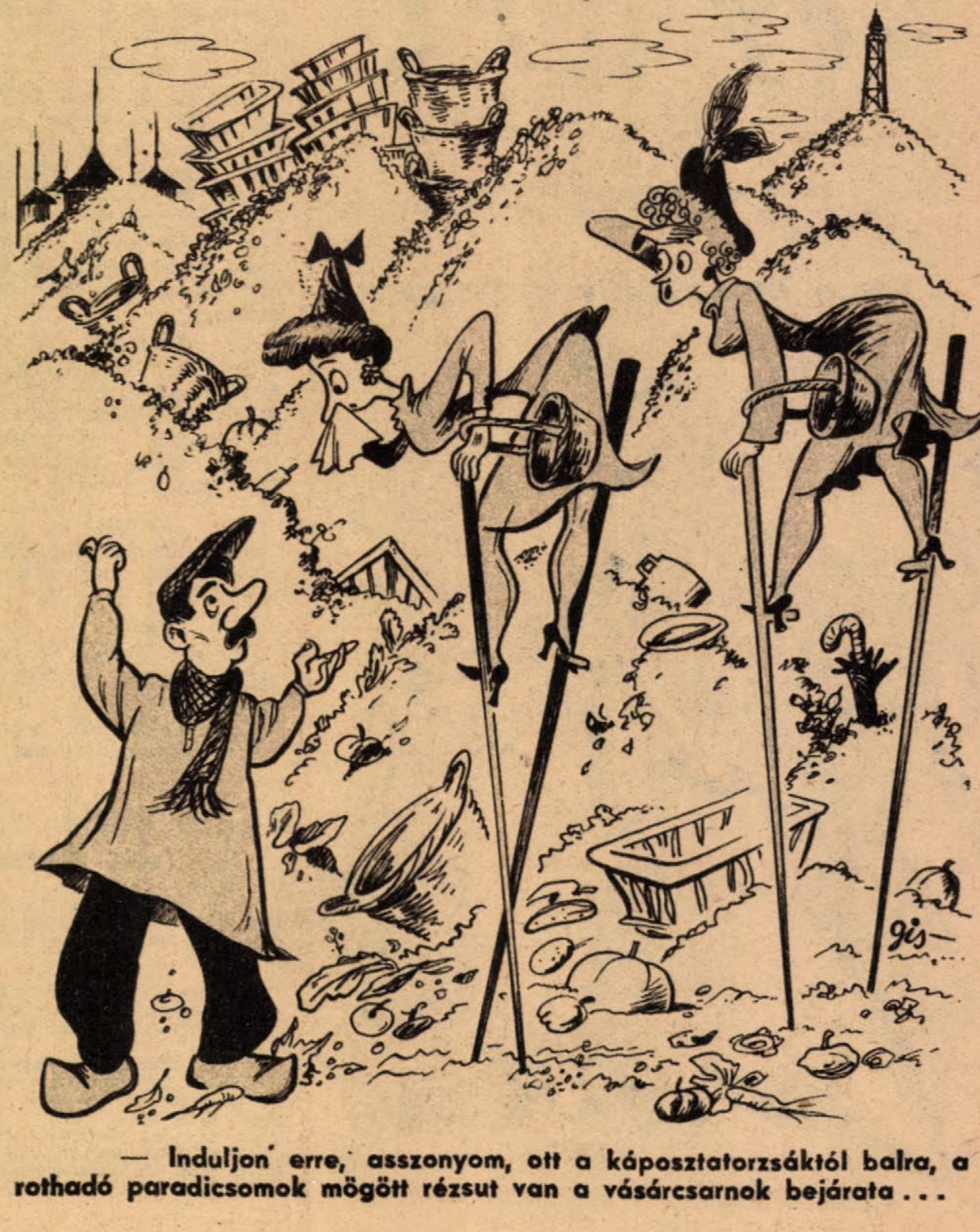

— Induljon erre, asszonyom, ott a káposztatorzsáktól balra, a rothadó paradicsomok mögött rézsut van a vásárcsarnok bejárata ...

Üzemek humora

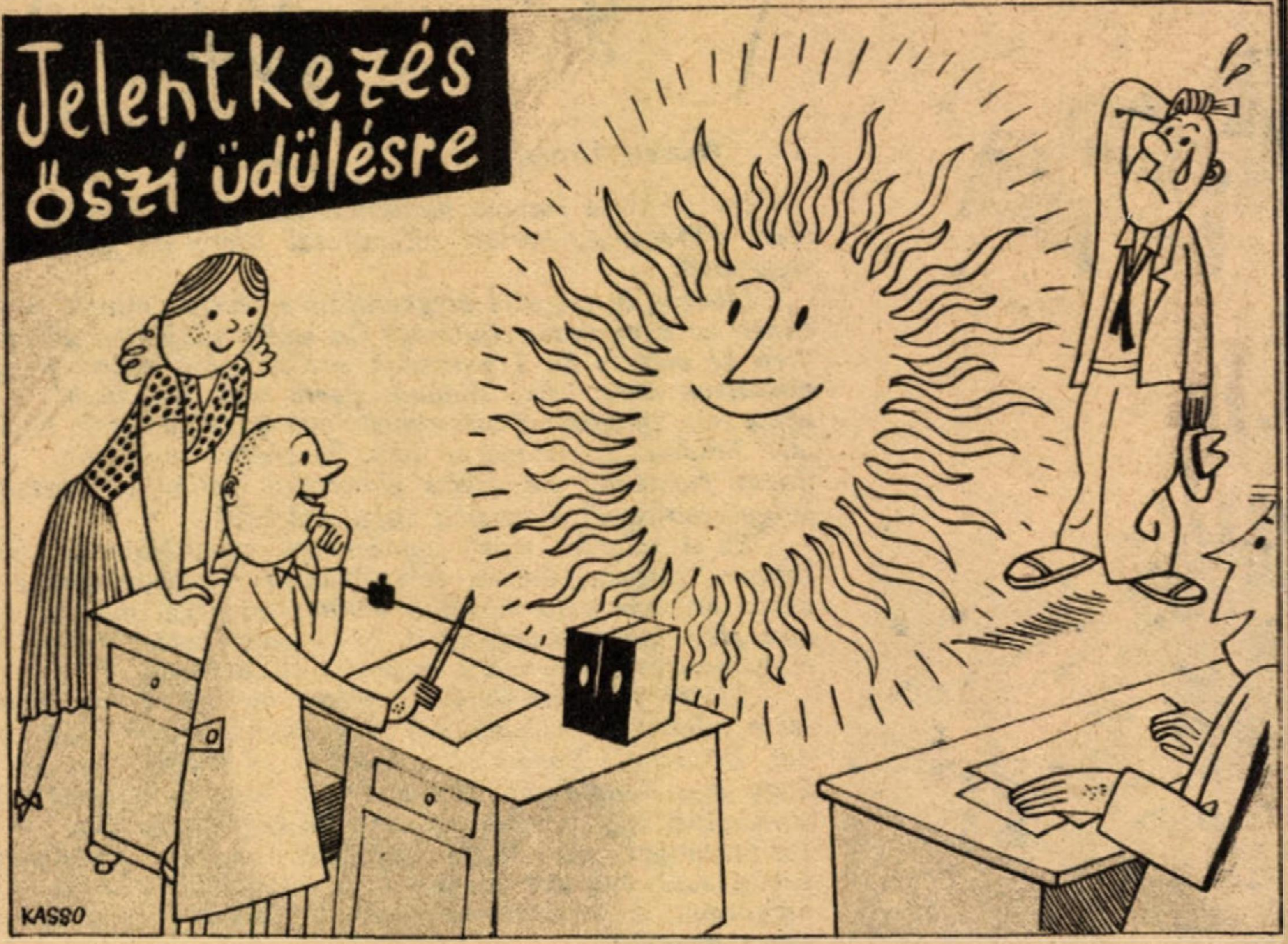

A legfontosabb résztvevő

A Nap: Kérem, résztvehetek az őszi üdülés második turnusában is?

Tiszviselő: Hogyne, éppen kérni akartuk.

Egy gyászlobogó, egy seprű, egy szemüveg, meg egy középkorú pisztráng

Ki a legény a gáton? A futballbíró, aki télen-nyáron változatlan lelkesedéssel és rövid nadrágban szalad a labda után, vagy a hallgatag horgász, aki családját a lágymányosi Dunaágra hurcolja magával vasárnaponkint? Melyik a különb, melyik a kiválóbb? Erről szól ez a Csonka-gyári történet, valamint arról, hogy kit illet a fekete lobogó és tud-e vándorolni a seprű az egyéni munkaversenyben, azonkívül egy középkorú pisztrángról és egy három dioptriás szemüvegről, amelyet nem a pisztráng viselt.

Eddig bizonyára zavarosnak tetszik az olvasó előtt az ügy, de ha meghallgatják a fentemlített gyár két híres-nevezetes brigádvezetőjének történetét, mindjárt érthető lesz a bevezetés.

Február elején indult meg a küzdelem a szenvedélyes pecás, Dudás Gyula esztergályos és a futballbíró Láng János köszörűs brigádja között. Eleinte Dudásék vezettek, de aztán Lángék belemelegedtek és fölényesen megnyerték az öthónapos munkaversenyt és az ezzel járó díszes vörös versenyzászlót.

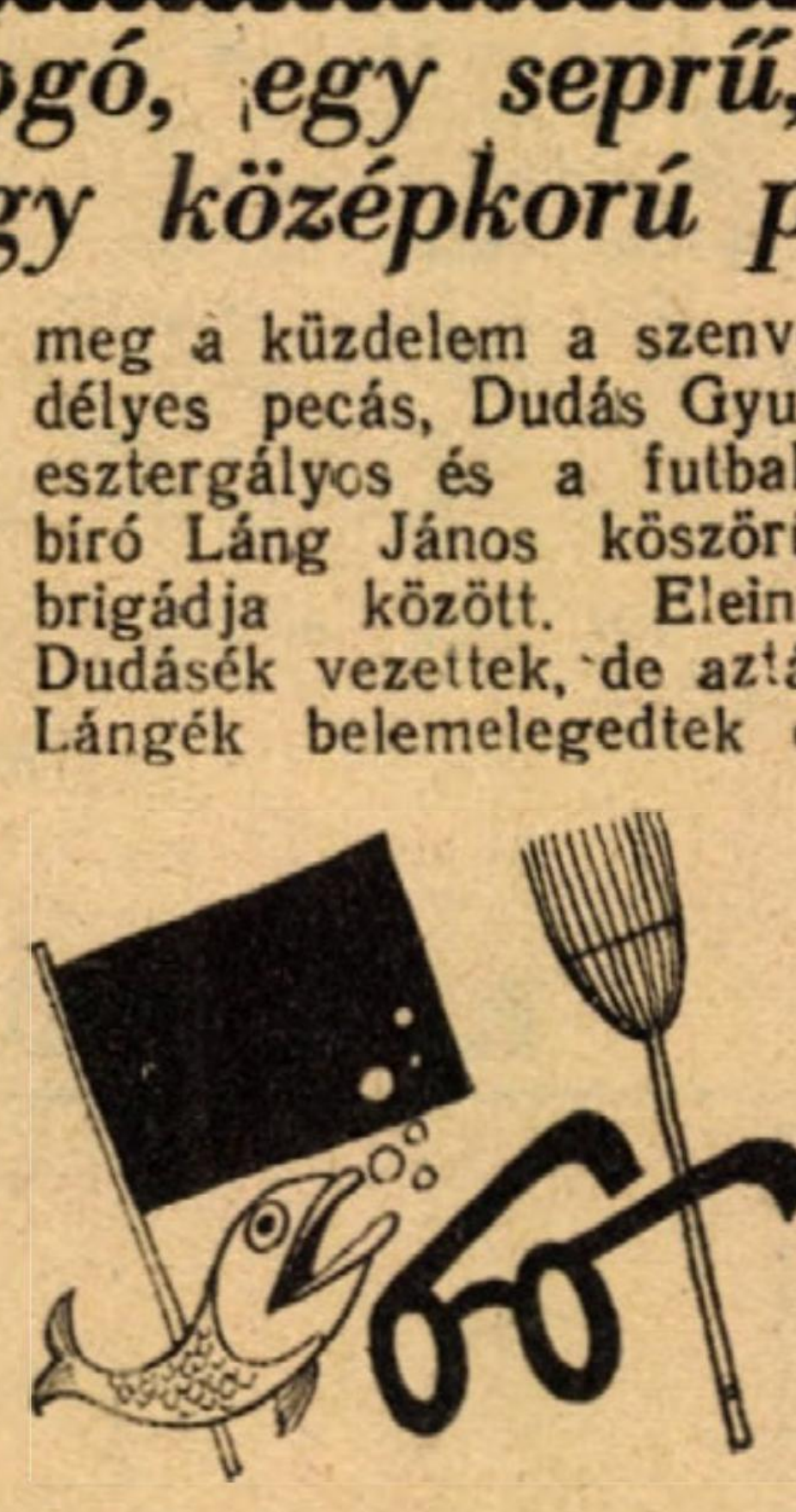

A közelmultban azonban fordult a kocka. A nemrég megindult versenyben alaposan lemaradt a brigádversenyben győztes Láng, az utolsó heti versenytáblázaton már a 20-ik helyen kullogott.

A mult hét valamelyik napján Láng egy pillanatra elhagyta munkahelyét. Amikor visszatért, fekete papírból kivágott gyászlobogót talált a gépén.

Dudással viszont az történt, hogy amikor egy pillanatra eltávozott munkahelyéről, visszatérve egy seprűt talált a gépére drótozva, nyilván annak jeléül, hogy az új versenyben elsöpörte vetélytársait.

Láng első dühében a földre hajította a gyászlobogót, de aztán gondolt egyet és visszatette.

Másnap Dudás egy jóképű, középkorú pisztrángot talált a gépe mellett. Szájában egy cédula volt. (A pisztráng szájában.) A cédulán ez állt: „Szeretlek Dudás, mert minden vasárnap hordod a horgodon az ennivalót haltestvéreimnek és sose bántod őket, de meg kell mondanom, hogy nem sokáig lesz a seprű a géped felett, mert gyászlobogót varázsol oda a Láng".

Dudás nem szólt semmit, de hiába is szólt volna, mert a pisztráng köztudomásúlag néma és ilyenformán nyilván süket is. Hanem másnap egy szemüveg díszelgett a Láng gépe mellett, mellette cédula evvel a felírással: „Szemüveget a bírónak, hadd lássa a Dudás-brigád eredményeit!"

Lapzártakor a nemes vetélkedés még folyik.

—das.

Felkerült a Lánchidra a Magyar Népköztársaság címere

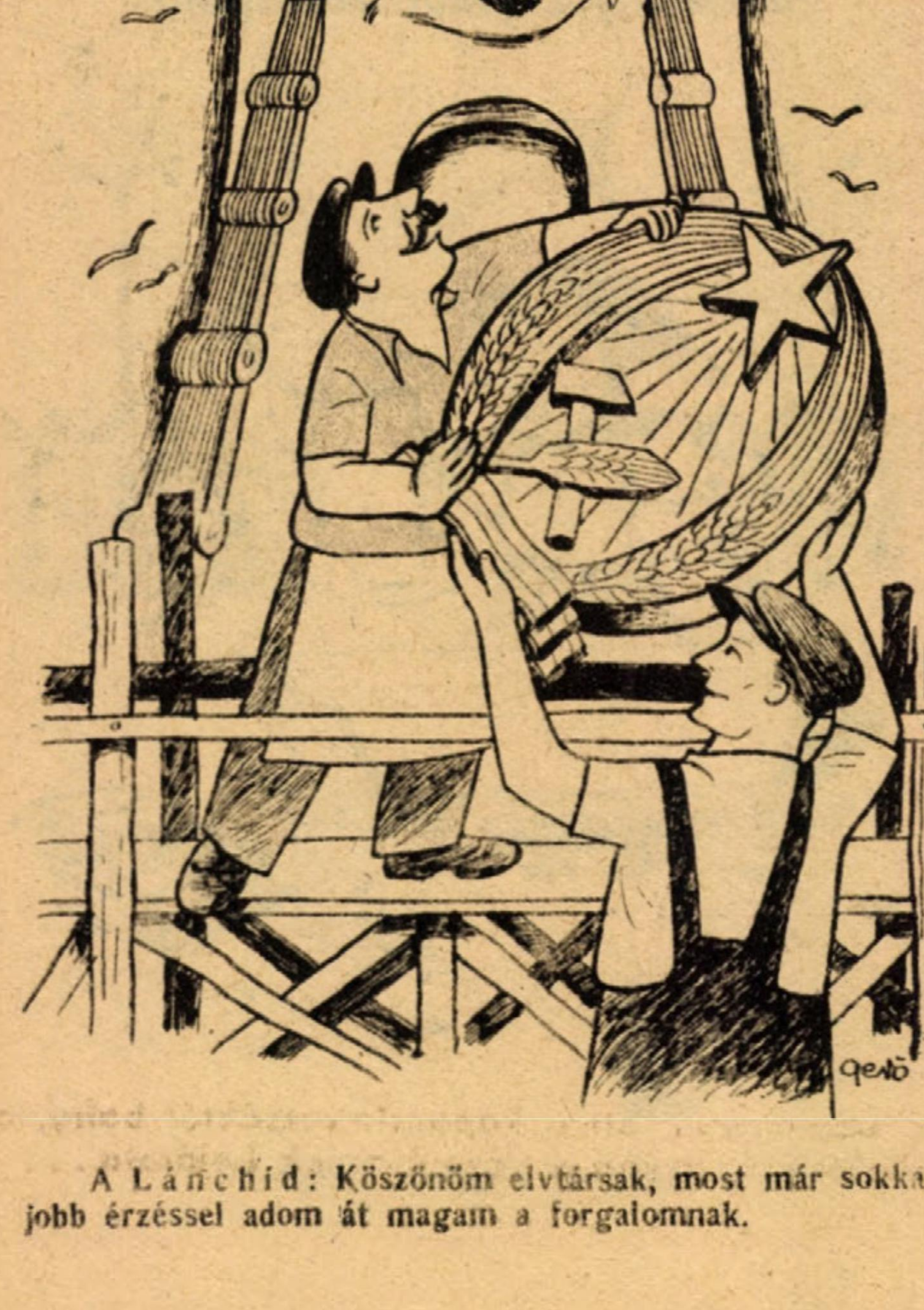

A Lánchíd: Köszönöm elvtársak, most már sokkal jobb érzéssel adom át magam a forgalomnak.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos:
SZABADSÁG
lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Megfúrták a fúrógépet?

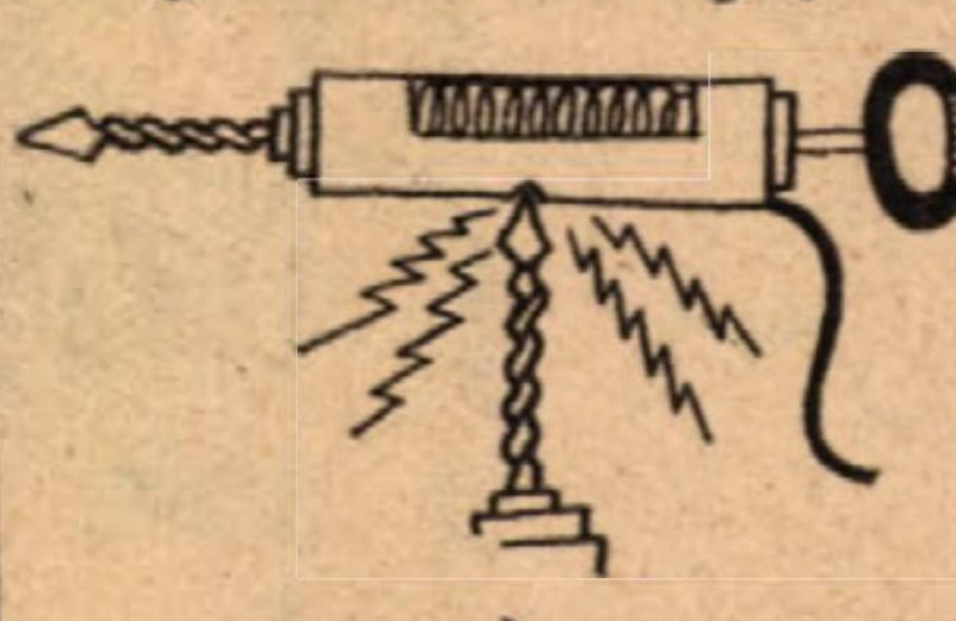

1.

A tényállás a következő: a magyar szénbányák 100 drb. elektromos fúrógépet kaptak, kábellel, kapcsolókkal, kompletten. A gépeket a Szovjetúnió küldte. Természetesen.

2.

A modern fúrógépek nagymértékben elősegítik a termelés emelkedését. Ezért a 100 drb. fúrógépet szétküldték az országban mindenfelé. Petőfi bányatelepnek is jutott 30 gép. A bányászok nagy örömmel fogadták a jövevényeket s egyet közülük mindjárt be is állítottak. Természetesen.

3.

A fúrógép nagyszerűen dolgozott, s nyilvánvaló volt, hogy a másik 29-et is csatasorba kell állítani, mielőbb. Természetesen.

4.

És jelentették a Szénipari Igazgatóság gépműszaki osztályának, hogy a fúrógép pompásan bevált. Természetesen.

5.

Amire szigorú válasz érkezett: a fúrógépet addig ne állítsak üzembe, amíg erre a gépműszaki osztály írásbeli utasítást nem ád. De ez már nem természetes.

6.

Mert azóta hat hét telt el, az írásbeli utasítás még mindig nem érkezett meg sem a Petőfi-bányatelepre, sem máshova, a gépek a raktárban állnak, s a bányászok — ha szóba kerül a fúrógép — tűnődve vakargatják a fülüktövit: tán csak nem fúrták meg a fúrógépet?

7.

Petőfi-bányatelepen két gépet mégis üzembe állítottak. És más helyeken az országban szintén, összesen vagy 20 gépet. A szigorú tilalom ellenére is. Csak a gépműszaki osztály meg ne tudja!

Psszt!

Egymásután jelentik az üzemek a hároméves terv időelőtti befejezését

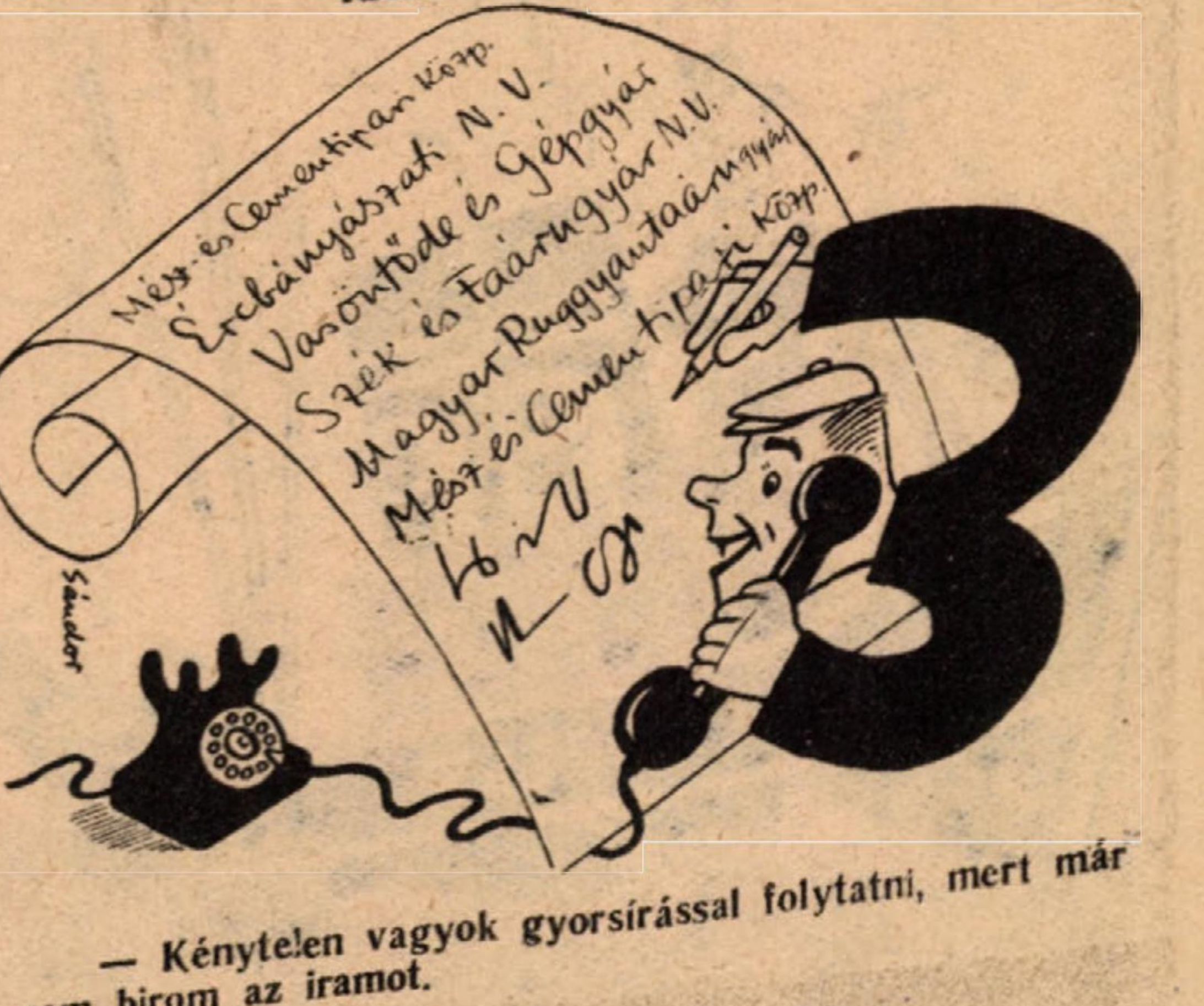
Mész és Cementipari Közp.
Ércbányászati N.V.
Vasöntöde és Gépgyár
Szék és Faárugyár N.V.
Magyar Ruggyantaárugyár
Mész és Cementipari Közp.
3

— Kénytelen vagyok gyorsírással folytatni, mert már nem birom az iramot.

A MÁVAG-ból jelentik

A MÁVAG-ot hatalmas út szeli ketté, amely az 1-es kaputól a kazánműhelyig vezet.

A gyáriak ezt az útvonalat Duna-korzónak becézik, mert állandóan számos sétáló koptatja rajta a köveket. (Bár Duma-korzónak is nevezhetnék, mert hosszas eszmecserék folynak rajta a munkaidő alatt.)

A MÁVAG dolgozói elhatározták, hogy véget vetnek ennek a visszás állapotnak. Nem akarták azonban, hogy a sétálók kénytelenek legyenek lemondani kedvenc sétahelyükről, ezért lehetőséget adtak arra, hogy munkaidő előtt és munkaidő után bárki, ahányszor csak akarja, végigsétálhasson a gyár főutcáján. Lapunk zártáig azonban egyetlen sétáló sem élt ezzel a lehetőséggel.

Érthetetlen.

Egy notórius későnjáró töprengése

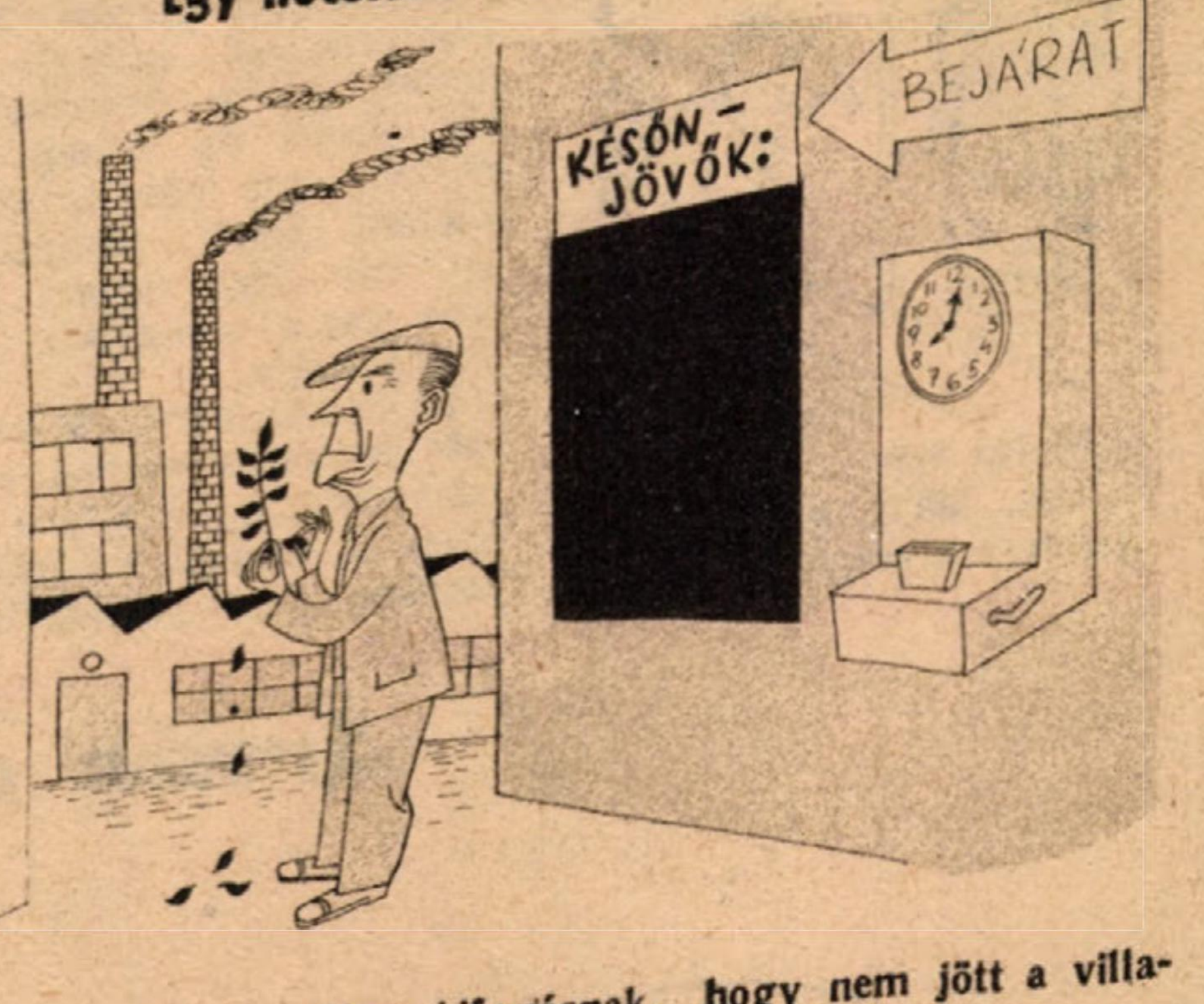

— Azt mondjam kifogásnak, hogy nem jött a villamos, vagy azt, hogy beteg a nagymamám?

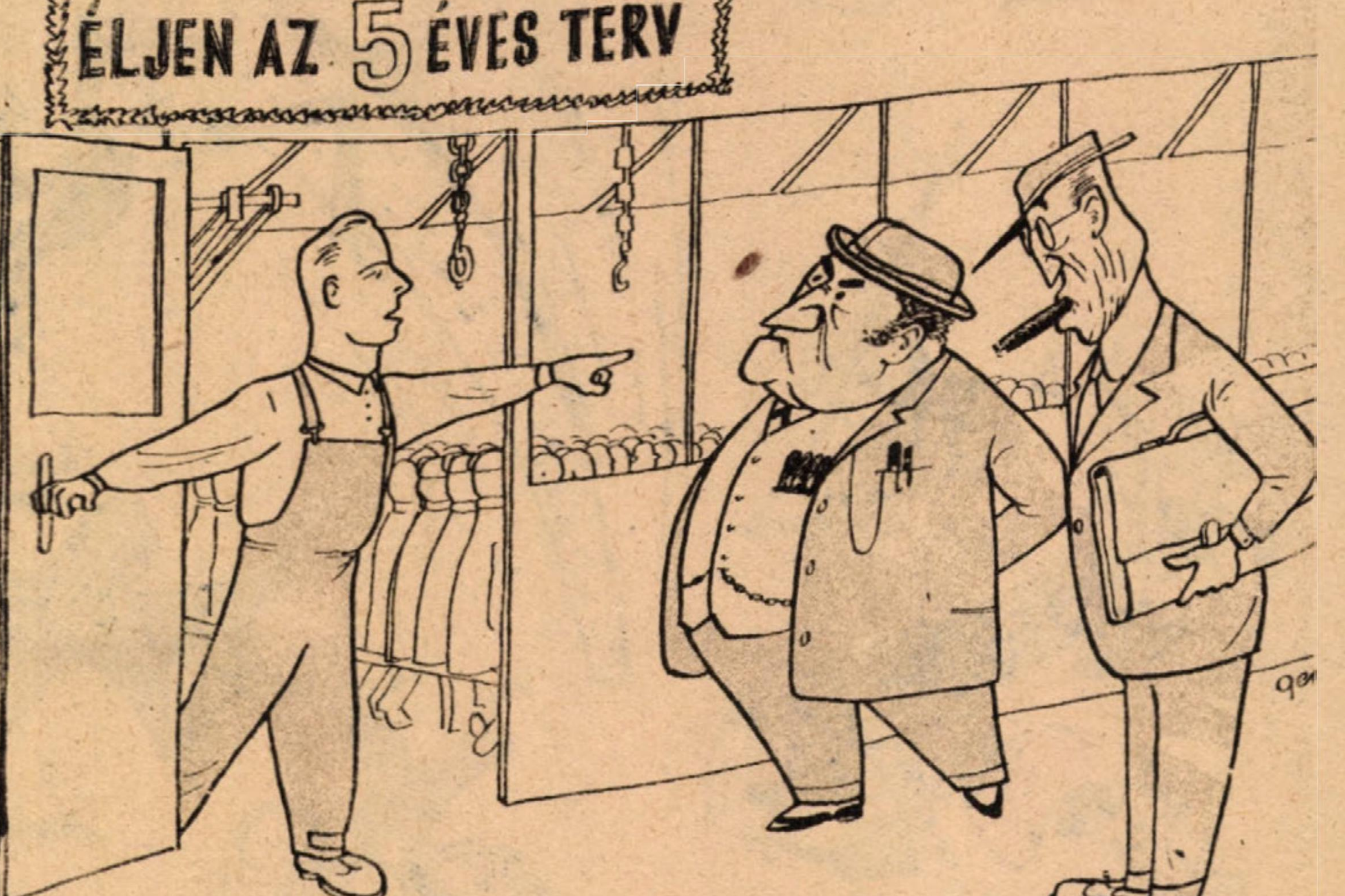

Tervértekezlet

Nyugati tőkések: Hogy lehetne nálunk is ilyen jó a termelés, munkás urak?

Munkás: Úgy, hogy maguk elmennek a fenébe.

Az úszó sziget

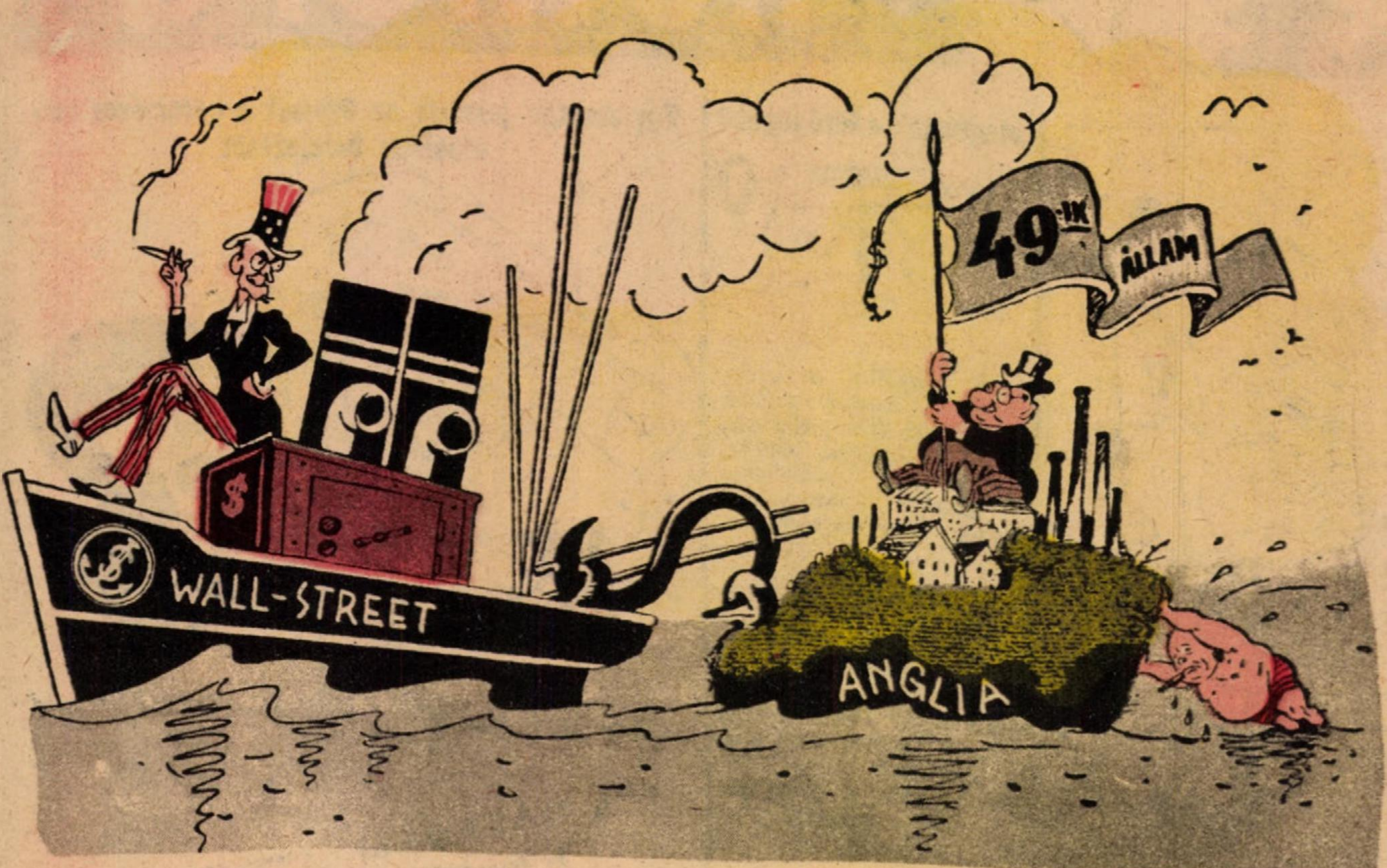

Az Evening Standard írja: „Hamarosan az egész brit állam a dollár uralma alá kerül."

(Pravda, Moszkva)

Hiányzik négy

Nekem hiába süt a nap, hiába van meleg, én tudom, amit tudok, lesz itt még hideg is, majd meglátják. Előveszem hát a télikabátomat, nézegetem, forgatom, de, sajnos, nem mondhatom rá, amit tíz éve mondogatok, hogy az idén még jó lesz. Nem lesz jó. Kívül kopott, belül rongyos, ilyenben nem lehet az utcára kimenni. Veszek egy újat. Nem olyan nagy eset, láttam az Áruházban kitéve egy jóképűt 700 forintért, azt megveszem. Van megspórolva három darab százasom, hiányzik négy, azt a rongyos négyszázat majd csak előkaparom valahonnan. Honnan? Nagyon egyszerű. Nem kérek kölcsön, nem kenyerem, hanem inkább — kinyerem. Ott a totó, a lóverseny, a sorsjegy, értek a sporthoz, a lóhoz, a sorshoz, mért ne sikerülne nekem is, mint másnak.

Eleinte nem nyertem. Később sem. Már csak tíz forintom volt a háromszázból, amikor az ügetőn elcsíptem egy befutót, tízre kaptam kerek háromszázat, volt tehát megint három darab százasom, hiányzik négy.

Kezdtem elölről, de most már óvatosabb voltam, párhuzamosan a totóval, a lóval és sosóval, különböző lapokra is előfizettem, amelyekben rejtvények voltak és a rejtvényekre nyeremények voltak kitűzve. Nem akarok dicsekedni, de ebben igazán szakember vagyok és nincs olyan rejtvény, amit én meg ne tudnék fejteni. Az eredmény nem is maradt el. Nyertem borotvapengét, cigarettaszipkát, álló lámpát, melltartót, fényképutalványt, csavarirónt, pettyes zsebkendőt, arckrémet és három csészét tányérral. Ezeket rögtön eladtam ismerőseimnek, csak a melltartóra nem akadt vevőm, de így is összegyűlt belőle száz forint, a legjobbkor, mert a föntebb említett játékokban a háromszáz forint teljesen elúszott. Volt ugyan még száz forintom, de én óvatos ember vagyok, tudom, hogy száz forinttal nem érdemes elkezdeni és erőt véve magamon, elmentem egy barátomhoz és kölcsönkértem tőle kétszázat. Adott és így volt megint három darab százasom, hiányzik négy.

Harmadszor is újra kezdtem, de nem részletezem, csak a végeredményt közlöm: hiányzik hét.

No de azért nem esünk kétségbe. Tőlem jöhet a tél. Van egy melltartóm és ott a régi télikabátom. Az idén még jó lesz.

B. S.

Árvák a viharban

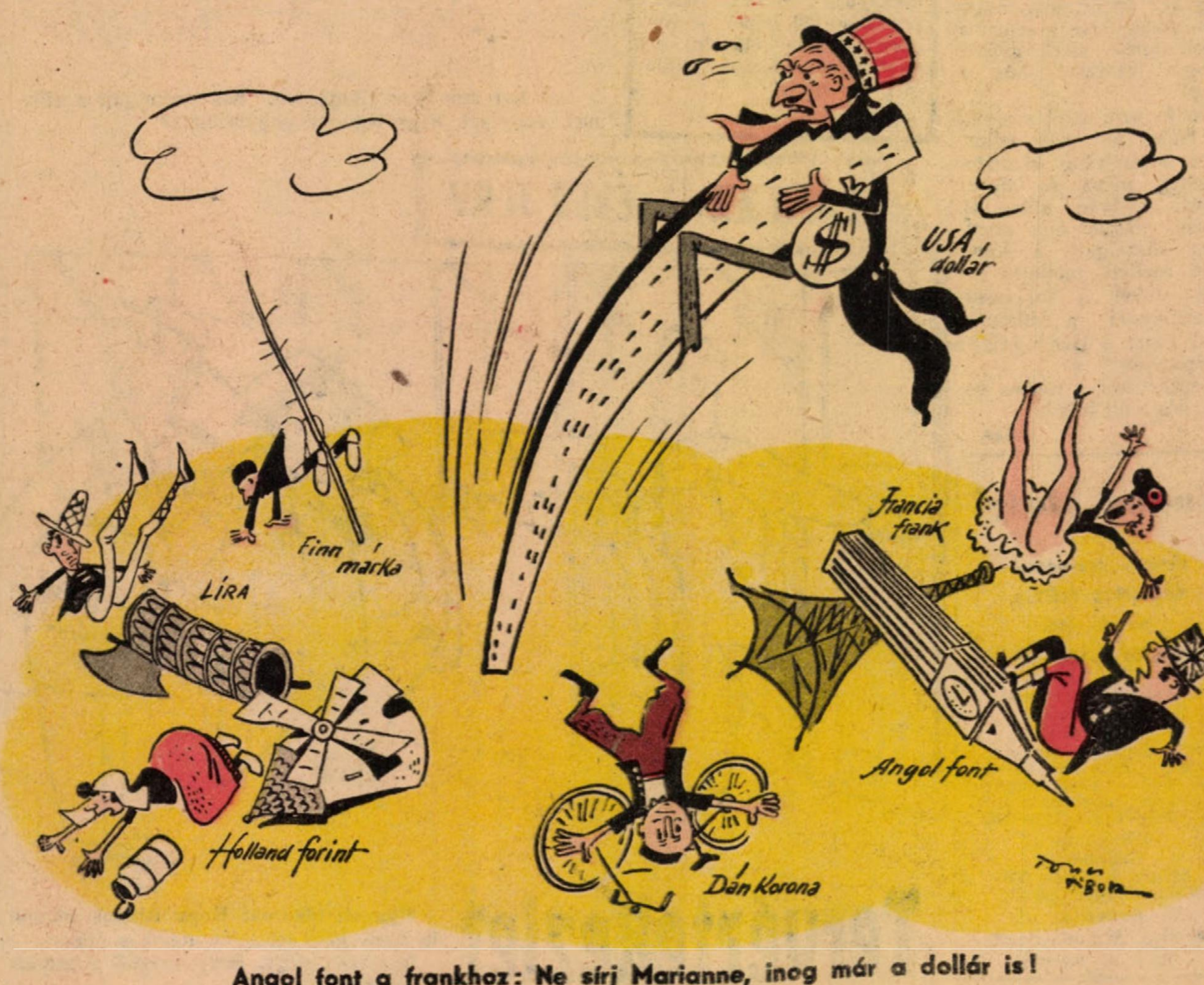

Angol font a frankhoz: Ne sírj Marianne, inog már a dollár is!

Nyilt levél

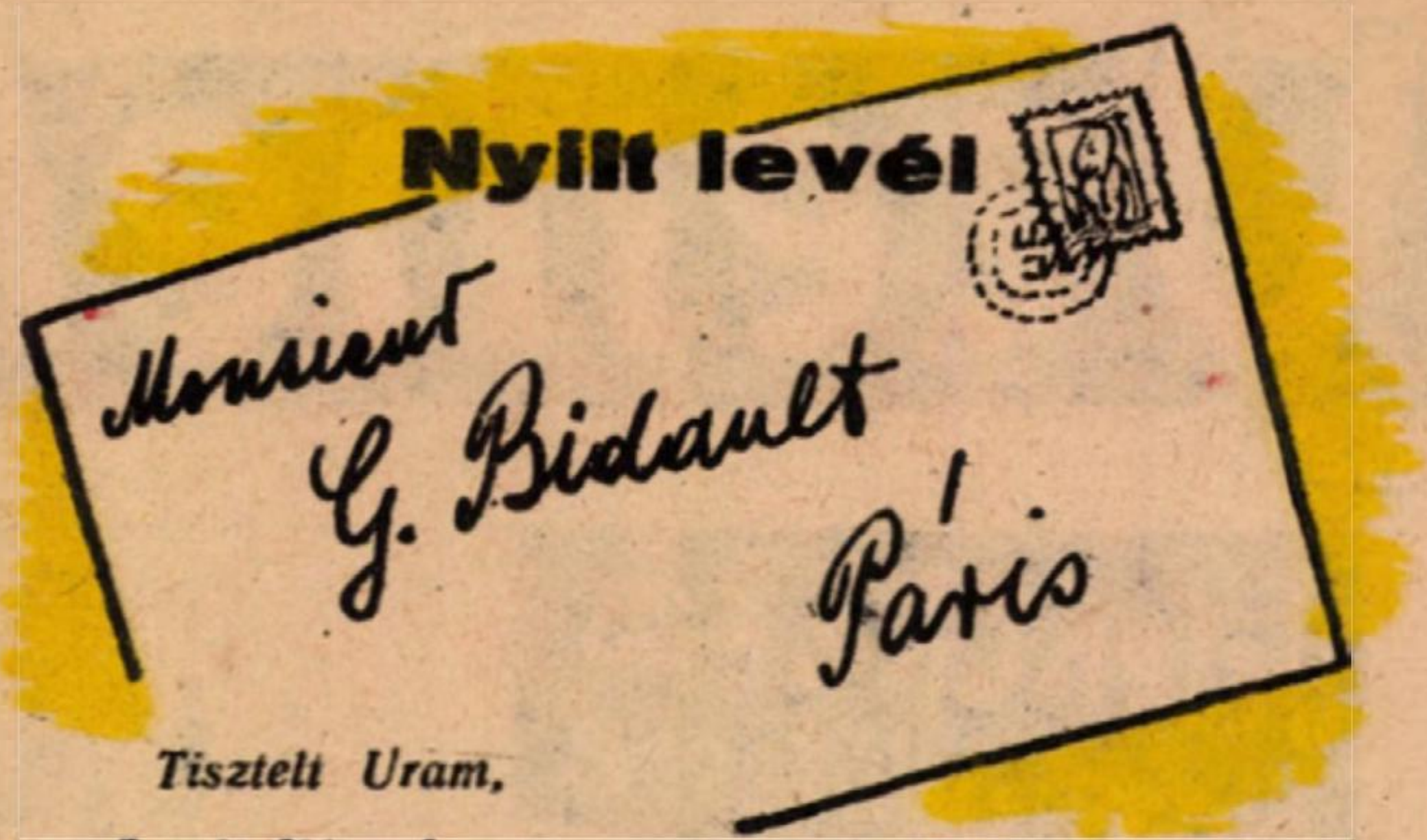

Tisztelt Uram,

Ön új fiú a francia miniszterelnökjelöltek között, és ezért néhány gyakorlati jótanáccsal szeretnék szolgálni kegyednek.

Először is engedje megkérdeznem, hogy minek kell önnek az a miniszterelnökség? Ön eddig független középkorú úr volt és ha Trumannak eszébe jutott volna, hogy rákiáltson önre: „Hé, Bidault, gyere csak ide, fiam!" — akkor ön nyugodtan visszakiabálhatott volna neki, hogy „Hé Truman, gyere ide te fiam, ha akarsz valamit!" és finom mosollyal az ajkán elmehetett volna valamelyik hölgyismerősével a moziba vagy akárhová.

Ez a helyzet most gyökeresen megváltozott. Ha Truman füttyent önnek, mint francia miniszterelnöknek, akkor ön már nem mehet a hölgyismerősével moziba — ami elég kínos dolog, mert ön tehetős ember lévén, a hölgyismerősei bizonyára csinosak és kedvesek.

Aztán: madarat tolláról, embert barátjáról. Ön hivatalos minőségében kénytelen lesz összekomázni Achesonnal, Bevinnel, Snyderrel, sőt azt is el tudjuk képzelni, hogy egy hangulatos őszi estén le kell majd ülnie De Gasperivel egy bankettasztalhoz és koccintania kell vele. Ez bizonnyal nem fogja öregbíteni az ön becsületét. Eddig csak egy kellemetlen öreg kapitalista volt ön, de vigyázzon, a lecsúszásnak vannak fokozatai és a lejtőn nincs megállás.

De ez még mind semmi, Bidault úr.

Az igazi baj ott kezdődik, kedves uram, hogy a francia munkások cirka húszmilliószor annyian vannak, mint ön és már egyszerű nagytőkés korában sem kedvelték önt.

Csak ezt akartam önnek mondani, kedves Bidault úr, hogy ne mondhassa majd, hogy persze, ez a G. ül Pesten a jó meleg szerkesztőségben és eszébe se jutott, hogy figyelmeztessen, hagyta, hogy fejjel menjek a falnak.

Hát én figyelmeztettem, kedves Bidault úr, nekem ne tegyen szemrehányást. Ha rám akar hallgatni és ha aránylag normális ember, amint mondják, akkor lemond az egész miniszterelnöki izéről azonnal levelem vétele után.

Hát nem mindegy, hogy egy héttel előbb vagy később?

Nem hive

GERGELY MIKLÓS

a Ludas Matyi munkatársa.

Az optimista Gasperi

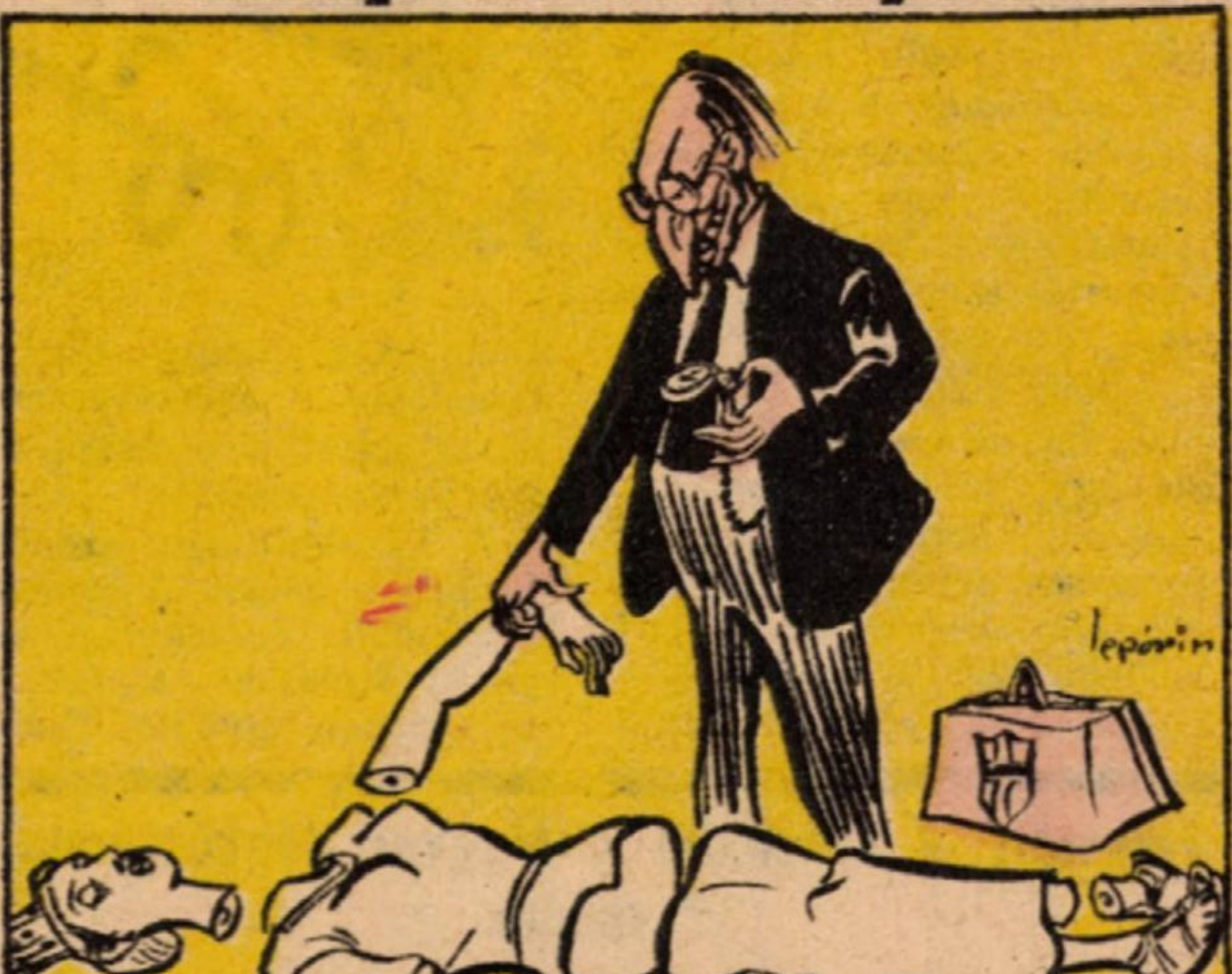

— A pulzus egészen szabályos!

(Vie Nuove, Roma.)

Tudományos fehérneműápolás

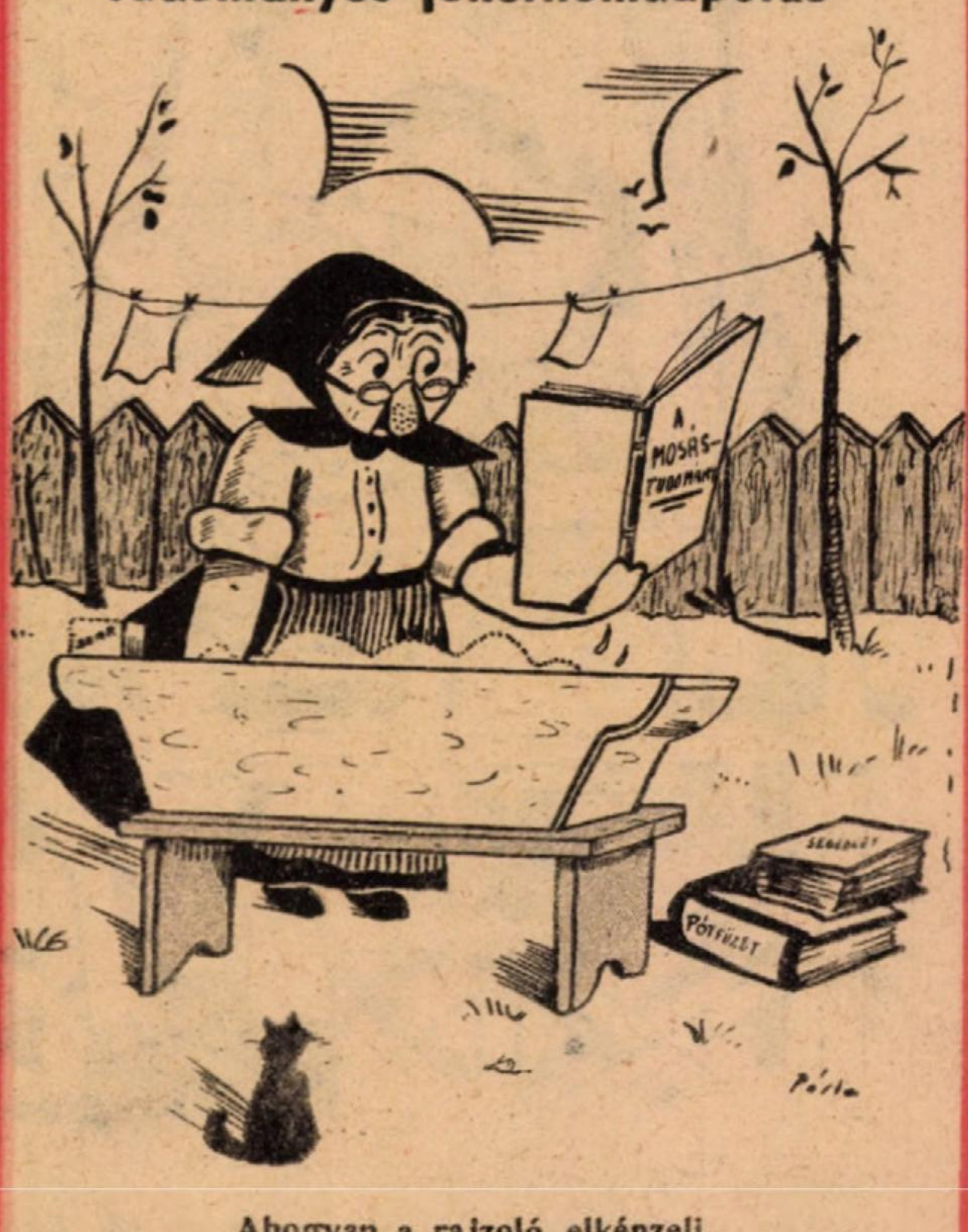

Ahogyan a rajzoló elképzeli.